

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1279/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. zatwierdzające znaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (ChNP)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1280/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Cítricos Valencianos/Cítrics Valencians (ChOG)] 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1281/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2014 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1282/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie sprostowania polskiej wersji językowej rozporządzenia (WE) nr 2508/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do programów operacyjnych w sektorze rybołówstwa 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1283/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie sprostowania francuskiej wersji językowej rozporządzenia (WE) nr 865/2006 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi 14

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1284/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	15
--	----

DECYZJE

2013/728/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. określająca stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przedłużenia moratorium w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami ... 17
- ★ Decyzja Rady 2013/729/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) 18
- ★ Decyzja Rady 2013/730/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi 19

2013/731/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie powiadomienia przez Irlandię o przejściowym planie krajowym, o którym mowa w art. 32 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8638)..... 31

2013/732/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 9 grudnia 2013 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji chloroalkalicznej (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8589) ⁽¹⁾..... 34

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2013/733/UE:

- ★ Decyzja nr 1/2013 Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa z dnia 28 listopada 2013 r. dotycząca zmiany załącznika 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi 49

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1279/2013

z dnia 9 grudnia 2013 r.

zatwierdzające znaczną zmianę specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 813/2000⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest zmianą nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek

o wprowadzenie zmiany w trybie art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.2013, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.8. Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)

WŁOCHY

Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1280/2013**z dnia 9 grudnia 2013 r.****zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Cítricos Valencianos/Cítrics Valencians (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Cítricos Valencianos”/„Cítrics Valencians”, zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2003 ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE)

nr 1151/2012, Komisja opublikowała wniosek o wprowadzenie zmiany w trybie art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatwierdzić wymienioną zmianę specyfikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 17.⁽³⁾ Dz.U. C 168 z 14.6.2013, s. 26.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Cítricos Valencianos/Cítrics Valencians (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1281/2013

z dnia 10 grudnia 2013 r.

ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2014 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3 i 6 oraz art. 21 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 517/94 ustanawia ograniczenia ilościowe na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych pochodzących z niektórych państw trzecich, które to ograniczenia mają być przydzielone według kolejności zgłoszeń.
- (2) Na mocy tego rozporządzenia dopuszczalne jest zastosowanie, w określonych okolicznościach, innych metod przydziału i podziału kontyngentów na transze lub zazerwowanie części konkretnych limitów ilościowych wyłącznie dla wniosków popartych dowodami wcześniejszej realizacji przywozu.
- (3) Reguły zarządzania kontyngentami ustanowionymi na rok 2014 należy przyjąć przed rozpoczęciem roku kontyngentowego, tak aby nie doszło do nadmiernych zakłóceń ciągłości przepływów handlowych.
- (4) Środki przyjęte w latach poprzednich, takie jak te określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1163/2012⁽²⁾, okazały się zadowalające i z tego względu uznano za właściwe przyjęcie podobnych reguł na rok 2014.
- (5) W celu zaspokojenia potrzeb możliwie jak największej liczby podmiotów gospodarczych należy zwiększyć

elastyczność przydziału według kolejności zgłoszeń poprzez wprowadzenie pułapu ilości, które mogą być przydzielone każdemu podmiotowi gospodarczemu przy zastosowaniu tej metody.

- (6) W celu zagwarantowania pewnego stopnia ciągłości wymiany handlowej i efektywnego zarządzania kontyngentami podmiot gospodarczy powinien posiadać możliwość złożenia pierwszego wniosku o zezwolenie na przywóz na 2014 r. w ilości równej tej, która została przez niego przywieziona w 2013 r.
- (7) W celu optymalnego wykorzystania ilości podmiot gospodarczy, który wykorzystał przynajmniej połowę kwoty, na którą wcześniej uzyskał zezwolenie, powinien posiadać możliwość złożenia wniosku w odniesieniu do pozostałej kwoty, pod warunkiem że ilości te są dostępne w ramach kontyngentów.
- (8) Aby zapewnić sprawne zarządzanie, okres ważności zezwoleń na przywóz powinien wynosić dziewięć miesięcy od daty wystawienia, jednak nie dłużej niż do końca roku. Państwa członkowskie powinny wydawać zezwolenia dopiero po powiadomieniu przez Komisję, że ilości są dostępne, i wyłącznie w przypadku, gdy podmiot gospodarczy jest w stanie udowodnić zawarcie umowy i może zaświadczyć, w przypadku braku szczegółowych przepisów stanowiących inaczej, że nie przyznano mu dotychczas wspólnotowego zezwolenia na przywóz na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danych kategorii i krajów. Właściwe organy krajowe powinny być jednak upoważnione do przedłużenia, na wniosek importerów, o trzy miesiące i nie dłużej niż do dnia 31 marca 2015 r. okresu ważności zezwoleń, na podstawie których do dnia złożenia wniosku dokonano przywozu przynajmniej połowy przyznaných ilości.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wyrobów Włókienniczych ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia (WE) nr 517/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia reguły zarządzania kontyngentami ilościowymi na przywóz niektórych wyrobów włókienniczych określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 517/94 na rok 2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1163/2012 z dnia 7 grudnia 2012 r. ustanawiające reguły zarządzania i dystrybucji dla kontyngentów wyrobów włókienniczych ustanowionych na rok 2013 na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 (Dz.U. L 336 z 8.12.2012, s. 22).

Artykuł 2

Kontyngenty, o których mowa w art. 1, są przydzielane w porządku chronologicznym, w jakim Komisja otrzymała od państw członkowskich zawiadomienia o wnioskach pochodzących od indywidualnych podmiotów gospodarczych dotyczących ilości nieprzekraczających maksymalnych ilości przydziału dla każdego podmiotu gospodarczego, określonych w załączniku I.

Ilości maksymalne nie są jednak stosowane wobec podmiotów gospodarczych, które przy składaniu pierwszego wniosku na 2014 r. były w stanie wykazać przed właściwymi organami krajowymi, że w odniesieniu do wymienionych kategorii i krajów trzecich dokonały przywozu ilości większych od ilości maksymalnych określonych dla każdej kategorii zgodnie z wydanymi im zezwoleniami na przywóz na 2013 r.

W przypadku takich podmiotów gospodarczych właściwe organy mogą zezwolić na przywóz z danych krajów trzecich i w odniesieniu do danych kategorii w ilościach nieprzekraczających ilości przywiezionych w 2013 r. i pod warunkiem że przywóz danej ilości możliwy jest w ramach przyznanego kontyngentu.

Artykuł 3

Każdy importer, który wykorzystał 50 % lub więcej ilości przyznanej mu na mocy niniejszego rozporządzenia, ma prawo wystąpić, w odniesieniu do tej samej kategorii i kraju pochodzenia, z kolejnym wnioskiem o ilości, które nie przekraczają ilości maksymalnych ustanowionych w załączniku I.

Artykuł 4

1. Właściwe organy krajowe wymienione w załączniku II mogą od godz. 10.00 w dniu 8 stycznia 2014 r. przekazywać Komisji zawiadomienia o kwotach objętych otrzymanymi wnioskami o wydanie zezwolenia na przywóz.

Czas określony w akapicie pierwszym jest rozumiany jako czas obowiązujący w Brukseli.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

2. Właściwe organy krajowe wydają zezwolenia na przywóz wyłącznie po uzyskaniu potwierdzenia od Komisji, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 517/94, że przywóz danych ilości jest możliwy.

Organy te wydają zezwolenie wyłącznie w przypadku, gdy podmiot gospodarczy:

- a) udowodni istnienie umowy dotyczącej dostawy wyrobów; oraz
- b) oświadczy na piśmie, że w odniesieniu do danych kategorii i krajów:
  - (i) nie przyznano mu dotychczas zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia; lub
  - (ii) z zezwolenia, które przyznano mu na mocy niniejszego rozporządzenia, wykorzystał przynajmniej 50 %.

3. Zezwolenia na przywóz zachowują ważność przez okres dziewięciu miesięcy od daty wydania, lecz nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Właściwe organy krajowe mogą jednak, na wniosek importera, przedłużyć o trzy miesiące ważność zezwoleń, z których w chwili składania wniosku o przedłużenie wykorzystano przynajmniej 50 % przyznanej ilości. Niezależnie od okoliczności przedłużone zezwolenie traci ważność nie później niż dnia 31 marca 2015 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne ilości określone w art. 2 i 3

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Białoruś	1	kilogramy	20 000
	2	kilogramy	80 000
	3	kilogramy	5 000
	4	sztuki	20 000
	5	sztuki	15 000
	6	sztuki	20 000
	7	sztuki	20 000
	8	sztuki	20 000
	15	sztuki	17 000
	20	kilogramy	5 000
	21	sztuki	5 000
	22	kilogramy	6 000
	24	sztuki	5 000
	26/27	sztuki	10 000
	29	sztuki	5 000
	67	kilogramy	3 000
	73	sztuki	6 000
	115	kilogramy	20 000
117	kilogramy	30 000	
118	kilogramy	5 000	
Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
Korea Północna	1	kilogramy	10 000
	2	kilogramy	10 000
	3	kilogramy	10 000
	4	sztuki	10 000
	5	sztuki	10 000
	6	sztuki	10 000
	7	sztuki	10 000

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
	8	sztuki	10 000
	9	kilogramy	10 000
	12	pary	10 000
	13	sztuki	10 000
	14	sztuki	10 000
	15	sztuki	10 000
	16	sztuki	10 000
	17	sztuki	10 000
	18	kilogramy	10 000
	19	sztuki	10 000
	20	kilogramy	10 000
	21	sztuki	10 000
	24	sztuki	10 000
	26	sztuki	10 000
	27	sztuki	10 000
	28	sztuki	10 000
	29	sztuki	10 000
	31	sztuki	10 000
	36	kilogramy	10 000
	37	kilogramy	10 000
	39	kilogramy	10 000
	59	kilogramy	10 000
	61	kilogramy	10 000
	68	kilogramy	10 000
	69	sztuki	10 000
	70	pary	10 000
	73	sztuki	10 000
	74	sztuki	10 000
	75	sztuki	10 000
	76	kilogramy	10 000
	77	kilogramy	5 000

Zainteresowane kraje	Kategoria	Jednostka	Ilość maksymalna
	78	kilogramy	5 000
	83	kilogramy	10 000
	87	kilogramy	8 000
	109	kilogramy	10 000
	117	kilogramy	10 000
	118	kilogramy	10 000
	142	kilogramy	10 000
	151A	kilogramy	10 000
	151B	kilogramy	10 000
	161	kilogramy	10 000

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz urzędów wydających zezwolenia określonych w art. 4

1. Belgia

FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie (*Federalne Služby Publiczne ds. Gospodarki, MŚP, pracujących na własny rachunek i energii*)
Algemene Directie Economisch Potentieel
Dienst Vergunningen
Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
BELGIË
Tel. +32 (0) 22776713
Faks +32 (0) 22775063

SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie (*Federalne Služby Publiczne ds. Gospodarki, MŚP, pracujących na własny rachunek i energii*)
Direction générale Potentiel économique
Service Licences
Rue du Progrès 50
1210 Bruxelles
BELGIQUE
Tel. +32 (0) 2 277 67 13
Faks: +32 (0) 2 277 50 63

2. Bułgaria

Министерство на икономиката, енергетиката и туризма
Дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“
ул. „Славянска“ № 8
1052 София
БЪЛГАРИЯ/BULGARIA
Тел.: +359 29407008/+359 29407673/+359 29407800
Факс: +359 29815041/+359 29804710/+359 29883654

Ministerstwo Gospodarki, Energetyki i Turystyki
ul. Slawianska 8
1052 Sofia
BULGARIA
Tel. +359 29407008/+359 29407673/+359 29407800
Faks +359 29815041/+359 29804710/+359 29883654

3. Republika Czeska

Ministerstvo průmyslu a obchodu (Ministerstwo Przemysłu i Handlu)
Licenční správa
Na Františku 32
110 15 Praha 1
ČESKÁ REPUBLIKA
Tel. +420 224907111
Faks +420 224212133

4. Dania

Erhvervs- og Vækstministeriet (Ministerstwo Biznesu i Wzrostu)
Erhvervsstyrelsen
Langelinje Allé 17
2100 København
DANMARK
Tel. +45 35466030
Faks +45 35466029

5. Niemcy

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) [*Federalny Urząd ds. Gospodarki i Kontroli Eksportu*]
Frankfurter Str. 29-35
65760 Eschborn
DEUTSCHLAND
Tel. +49 6196908-0
Faks +49 6196908800

6. Estonia

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (*Federalny Urząd ds. Gospodarki i Kontroli Eksportu*)
Harju 11
15072 Tallinn
EESTI/ESTONIA
Tel. +372 6256400
Faks +372 6313660

7. Irlandia

Department of Enterprise, Trade and Employment
Internal Market
(*Departament ds. Przedsiębiorczości, Handlu i Zatrudnienia*)
Rynek Wewnętrzny
Kildare Street
Dublin 2
ÉIRE
Tel. +353 16312121
Faks +353 16312826

8. Grecja

Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών, Εμπορικής Άμυνας
Κορνάρου 1
105 63 Αθήνα
ΕΛΛΑΔΑ/GREECE
Tel. +30 2103286041-43, 2103286021
Faks +30 2103286094

Ministerstwo ds. rozwoju, konkurencyjności i przewozów
Dyrekcja generalna ds. międzynarodowej polityki gospodarczej
Dyrekcja ds. systemów importu-eksportu, Instrumenty ochrony handlu
Unit A'
1 Kornarou Str.
10563 Athens
GREECE
Tel. +30 2103286041-43, 2103286021
Faks +30 2103286094

9. Hiszpania

Ministerio de Economía y Competitividad (Ministerstwo gospodarki i konkurencyjności)
Dirección General de Comercio e Inversiones
Paseo de la Castellana nº 162
28046 Madrid
ESPAÑA
Tel. +34 913493817, 3493874
Faks +34 913493831
E-mail: sgindustrial.sccc@comercio.mineco.es

10. Francja

Ministère du Redressement Productif
(*Ministerstwo przemysłu*)
Direction générale de la compétitivité, de l'industrie et des services
Bureau des matériaux
BP 80001
67, Rue Barbès
94201 Ivry-sur-Seine CEDEX
FRANCE
Tel. +33 179843449
E-mail: isabelle.paimblanc@finances.gouv.fr

11. Chorwacja

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich)
Trg N. Š. Zrinskog 7-8
10 000 ZAGREB
HRVATSKA
Tel. +385 16444626
Faks +385 16444601

12. Włochy

Ministero dello Sviluppo economico (Ministerstwo ds. rozwoju gospodarczego)
Dipartimento per l'impresa e l'internazionalizzazione
Direzione generale per la Politica commerciale internazionale
Divisione III — Politiche settoriali
Viale Boston, 25
00144 Roma
ITALIA
Tel. +39 0659647517, 59932202, 59932406
Faks +39 0659932263, 59932636
E-mail: polcom3@mise.gov.it

13. Cypr

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Trade Department
(Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Turystyki
Departament Handlu)
6 Andrea Araouzou Str.
1421 Nicosia
CYPRUS
Tel. +357 2867100
Faks +357 2375120

14. Łotwa

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (Ministerstwo Gospodarki Republiki Łotewskiej)
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
LATVIJA
Tel. +371 67013248
Faks +371 67280882

15. Litwa

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija (Ministerstwo Gospodarki Republiki Litewskiej)
Gedimino pr. 38/Vasario 16-osios g. 2
LT-01104 Vilnius
LIETUVA/LITHUANIA
Tel. +370 70664658, 70664808
Faks +370 70664762
E-mail: vienaslangelis@ukmin.lt

16. Luksemburg

Ministère de l'Economie et du Commerce Extérieur (Ministerstwo Gospodarki i Handlu Zagranicznego)
Office des licences
Boîte postale 113
2011 Luxembourg
LUXEMBOURG
Tel. +352 4782371
Faks +352 466138

17. Węgry

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
(Węgierski urząd wydający licencje handlowe)
Budapest
Németvölgyi út 37-39.
1124

MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Tel. +36 14585503
Faks +36 14585814
E-mail: keo@mkeh.gov.hu

18. Malta

Ministry of Finance, Economy and Investment
Commerce Department, Trade Services Directorate
(Ministerstwo finansów, gospodarki i inwestycji
Departament handlu, Dyrekcja Generalna ds. Handlu)
Lascaris
Valletta LTV 2000
MALTA
Tel. +356 25690202
Faks +356 21237112

19. Niderlandy

Belastingdienst/Douane (Administracja celna)
centrale dienst voor in- en uitvoer
Kempkensberg 12
Postbus 30003
9700 RD Groningen
NEDERLAND
Tel. +31 881512122
Faks +31 881513182

20. Austria

Bundesministerium für Wirtschaft, Familie und Jugend (Federalne Ministerstwo Gospodarki, Rodziny i Młodzieży)
Außenwirtschaftskontrolle
Abteilung C2/9
Stubenring 1
1011 Wien
ÖSTERREICH
Tel. +43 171100-0
Faks +43 171100-8386

21. Polska

Ministerstwo Gospodarki
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-950 Warszawa
POLSKA/POLAND
Tel. +48 226935553
Faks +48 226934021

22. Portugalia

Ministério das Finanças (Ministerstwo Finansów)
Direcção Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo
Rua Terreiro do Trigo
Edifício da Alfândega
1149-060 LISBOA
PORTUGAL
Tel. +351 1218814263
Faks +351 1218814261
E-mail: dsl@dgaiec.min-financas.pt

23. Rumunia

Ministerul Economiei (Ministerstwo Gospodarki)
Comerțului și Mediului de Afaceri
Direcția Politici Comerciale
Calea Victoriei, nr.152, sector 1
010096 București
ROMÂNIA
Tel. +40 213150081
Faks +40 213150454
E-mail: clc@dce.gov.ro

24. Słowenia

Ministrstvo za finance (*Ministerstwo Finansów*)
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Center za TARIC in kvote
Spodnji Plavž 6 c
SI-4270 Jesenice
SLOVENIJA
Tel. +386 (0) 42974470
Faks +386 (0) 42974472
E-mail: taric.cuje@gov.si

25. Słowacja

Ministerstvo hospodárstva SR (*Ministerstwo Gospodarki Republiki Słowackiej*)
Odbor výkonu obchodných opatrení
Mierová 19
827 15 Bratislava
SLOVENSKO/SLOVAKIA
Tel. +421 248547019
Faks +421 243423915
E-mail: jan.krocka@mhsr.sk

26. Finlandia

Tullihallitus (*Krajowy Urząd Celny*)
PL 512
FI-00101 Helsinki
SUOMI/FINLAND
Tel. +358 96141
Faks +358 204922852

Tullstyrelsen (*Krajowy Urząd Celny*)
PB 512
FI-00101 Helsingfors
Faks +358 204922852

27. Szwecja

Kommerskollegium (*Krajowa Izba Handlu*)
Box 6803
SE-113 86 Stockholm
SVERIGE
Tel. +46 86904800
Faks +46 8306759
E-mail: registrator@kommers.se

28. Zjednoczone Królestwo

Import Licensing Branch (ILB)
Department for Business, Innovation and Skills
(*Wydział Powzwoleń Importowych*)
Departament Biznesu, Innowacji i Umiejętności)
E-mail: enquiries.ilb@bis.gsi.gov.uk

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1282/2013**z dnia 10 grudnia 2013 r.****w sprawie sprostowania polskiej wersji językowej rozporządzenia (WE) nr 2508/2000 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do programów operacyjnych w sektorze rybołówstwa**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5 i art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 12 polskiej wersji językowej rozporządzenia Komisji (WE) nr 2508/2000 z dnia 15 listopada 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do programów operacyjnych w sektorze rybołówstwa⁽²⁾ wystąpił błąd. W związku z tym konieczne jest sprostowanie polskiej wersji językowej. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe.

- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie (WE) nr 2508/2000. Aby jak najszybciej wyeliminować błędy w prostowanym akcie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 12 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Organizacja producentów sporządza sprawozdanie ze swoich działań oraz przesyła je do właściwych władz państwa członkowskiego w ciągu siedmiu tygodni od zakończenia roku połowowego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 289 z 16.11.2000, s. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1283/2013**z dnia 10 grudnia 2013 r.****w sprawie sprostowania francuskiej wersji językowej rozporządzenia (WE) nr 865/2006 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 2, 3 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We francuskiej wersji językowej załącznika VII do rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽²⁾ występuje błąd. Błąd ten, który nie wpływa na ważność zezwoleń i świadectw ani wniosków o zezwolenia i świadectwa, dotyczy kodu nadanego opisowi gatunku „kawioru”.

- (2) Należy więc odpowiednio sprostować rozporządzenie (WE) nr 865/2006.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Handlu Dziką Fauną i Florą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dotyczy tylko francuskiej wersji językowej.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1284/2013**z dnia 10 grudnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	45,1
	IL	200,7
	MA	84,7
	TN	102,7
	TR	130,3
	ZZ	112,7
0707 00 05	AL	59,9
	MA	158,2
	TR	134,0
	ZZ	117,4
0709 93 10	MA	158,9
	TR	183,4
	ZZ	171,2
0805 10 20	AR	30,3
	MA	36,7
	TR	64,2
	ZA	58,8
	ZW	19,7
	ZZ	41,9
0805 20 10	MA	54,1
	ZZ	54,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	107,2
	JM	138,2
	TR	67,3
	ZZ	104,2
0805 50 10	TR	65,9
	ZZ	65,9
0808 10 80	BA	78,8
	MK	39,0
	US	165,4
	ZA	199,9
	ZZ	120,8
0808 30 90	TR	121,5
	US	211,2
	ZZ	166,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 2 grudnia 2013 r.

określająca stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przedłużenia moratorium w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami

(2013/728/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Moratorium w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych („moratorium w sprawie handlu elektronicznego”) stanowiące, że członkowie WTO mają kontynuować istniejącą praktykę nienakładania opłat celnych na transmisje elektroniczne, zostało przyjęte w formie deklaracji podczas konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w 1998 r.
- (2) Obecnie moratorium to obowiązuje w formie decyzji konferencji ministerialnej WTO, która jest odnawiana co dwa lata, począwszy od roku 1998. Ostatnie przedłużenie miało miejsce podczas konferencji ministerialnej WTO w 2011 r. do roku 2013.
- (3) Dotychczas niemożliwe było osiągnięcie konsensusu co do zakazu lub dopuszczenia skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami na podstawie porozumienia TRIPS. Deklaracja przyjęta podczas konferencji ministerialnej WTO w Hongkongu w 2005 r. stanowi: „Odnotowujemy dotychczasowe działania Rady Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej na podstawie pkt 11.1 decyzji ministerialnej z Doha w sprawie zagadnień i problemów związanych z wdrażaniem oraz pkt 1.h decyzji przyjętej przez Radę Generalną w dniu 1 sierpnia 2004 r. oraz polecamy Radzie kontynuowanie prac nad badaniem zakresu i sposobu stosowania rodzajów skarg przewidzianych w art. XXIII pkt 1(b) i 1(c) GATT 1994 oraz przygotowanie zaleceń na przyszłą sesję. Postanawia się, że w międzyczasie członkowie nie będą wносить takich skarg na podstawie porozumienia TRIPS”.
- (4) Procedura kolejnego przedłużania moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami przewidywała przyjęcie decyzji

przez konferencję ministerialną WTO na podstawie zalecenia Rady Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej.

- (5) W interesie Unii leży poparcie przedłużenia moratorium w sprawie handlu elektronicznego oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami.
- (6) Należy zatem ustalić stanowisko, jakie ma zająć Unia na forum konferencji ministerialnej WTO dotyczące przedłużenia moratorium w sprawie handlu elektronicznego oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami lub przekształcenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko Unii na forum konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu przewiduje poparcie przedłużenia do następnej konferencji ministerialnej WTO moratorium w sprawie opłat celnych od transmisji elektronicznych („moratorium w sprawie handlu elektronicznego”) oraz moratorium dotyczącego skarg niezwiązanych z naruszeniem i skarg związanych z innymi sytuacjami do czasu następnej konferencji ministerialnej WTO, jak określono w następujących projektach decyzji:

- TRIPS: skargi niezwiązane z naruszeniem i skargi związane z innymi sytuacjami [...],
- w sprawie handlu elektronicznego [...].

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GUSTAS

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2013/729/WPZiB

z dnia 9 grudnia 2013 r.

zmieniająca decyzję 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 stycznia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/34/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali).
- (2) W dniu 18 lutego 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/87/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie rozpoczęcia misji EUTM Mali.
- (3) W skład misji EUTM Mali powinna wejść komórka ds. projektów, która będzie zarządzać projektami wspierającymi cele misji.
- (4) W decyzji 2013/34/WPZiB należy wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/34/WPZiB dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 3a

Komórka ds. projektów

1. EUTM Mali posiada komórkę ds. projektów, której zadaniem jest przygotowywanie i realizacja projektów. Misja

w stosownych przypadkach koordynuje i usprawnia realizację projektów wdrażanych przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich obowiązków oraz doradza na ich temat, w obszarach związanych z mandatem misji i w ramach wspierania jej celów.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 dowódca misji UE jest upoważniony do korzystania z wkładów finansowych państw członkowskich lub państw trzecich w celu realizacji określonych projektów stanowiących spójne uzupełnienie innych działań EUTM Mali. W takim przypadku dowódca misji UE zawiera z tymi państwami porozumienie, które w szczególności obejmuje konkretne zasady postępowania z wszelkiego rodzaju skargami stron trzecich w zakresie szkód zaistniałych z powodu działań lub zaniechania działań ze strony dowódcy misji UE w związku z korzystaniem ze środków finansowych udostępnionych mu przez te państwa.

W żadnym razie Unia ani WP nie ponoszą odpowiedzialności wobec państw wnoszących wkład za działania lub zaniechania działań ze strony dowódcy misji UE w związku z korzystaniem ze środków finansowych z tych państw.

3. KPiB zatwierdza przyjęcie wkładu finansowego państw trzecich na rzecz komórki ds. projektów.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

A. PABEDINSKIENĚ

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2013, s. 19.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/87/WPZiB z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie rozpoczęcia misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (Dz.U. L 46 z 19.2.2013, s. 27).

DECYZJA RADY 2013/730/WPZiB

z dnia 9 grudnia 2013 r.

wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła europejską strategię bezpieczeństwa określającą pięć kluczowych wyzwań, z którymi ma się zmierzyć Unia: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, upadek państwa i przestępczość zorganizowana. Skutki nielegalnej produkcji i transferu broni konwencjonalnej, w tym broni strzeleckiej i lekkiej (dalej zwanej „BSiL”) oraz obrotu tą bronią, a także jej nadmierne gromadzenie i niekontrolowane rozprzestrzenianie stanowią podstawowe elementy czterech z pięciu powyższych wyzwań. Zwiększają one poczucie braku bezpieczeństwa w Europie Południowo-Wschodniej, w regionach sąsiednich i w wielu innych regionach świata, pogłębiając konflikty i podkopując proces budowania pokoju po zakończeniu konfliktu, tym samym stanowiąc poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa.
  - (2) W dniach 15–16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (dalej zwaną „strategią”), która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie BSiL. W strategii wskazano na Bałkany oraz Europę Południowo-Wschodnią jako regiony szczególnie dotknięte nadmiernym gromadzeniem i rozprzestrzenianiem BSiL. W strategii stwierdzono również, że Unia będzie priorytetowo traktowała Europę Środkową i Wschodnią, oraz podkreślono w przypadku Bałkanów, że wspieranie skutecznej wielostronności i właściwe inicjatywy regionalne będą stanowiły skuteczny instrument realizacji tej strategii. W dokumencie w sposób specjalny wyróżnia się także potrzebę uczestnictwa w działaniach mających zmniejszać nadwyżkę BSiL pozostałą w Europie Wschodniej po zimnej wojnie.
  - (3) W 2012 roku, na drugiej konferencji przeglądowej Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (dalej zwanego „programem działania ONZ”), który został przyjęty 20 lipca 2001 r., wszystkie państwa członkowskie ONZ potwierdziły swoje zaangażowanie w zapobieganie nielegalnemu handlowi BSiL oraz zachęciły do stosowania środków dalszego wzmacniania skutecznej roli, jaką organizacje regionalne i subregionalne mogą odegrać we wdrażaniu programu działania ONZ i międzynarodowego instrumentu umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (dalej zwanego „międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie”).
  - (4) Centrum kontroli BSiL dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC), ustanowione w 2002 roku w Belgradzie i działające na mocy wspólnego mandatu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) i Rady Współpracy Regionalnej (następcy paktu stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej), pomaga podmiotom krajowym i regionalnym kontrolować rozprzestrzenianie i niewłaściwe wykorzystywanie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, a także pomaga redukować te zjawiska, przyczyniając się do większej stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Europy Południowo-Wschodniej i Wschodniej. SEESAC kładzie szczególny nacisk na opracowywanie przedsięwzięć regionalnych służących rozwiązywaniu problemu transgranicznych przepływów broni.
  - (5) Unia poprzednio wspierała SEESAC decyzją Rady 2002/842/WPZiB, następnie przedłużoną i zmienioną decyzjami 2003/807/WPZiB ⁽¹⁾ oraz 2004/791/WPZiB ⁽²⁾. Ostatnio Unia poparła działania SEESAC w zakresie kontroli zbrojeń za pośrednictwem decyzji Rady 2010/179/WPZiB ⁽³⁾.
-
- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2003/807/WPZiB z dnia 17 listopada 2003 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej (Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 39).
- ⁽²⁾ Decyzja Rady 2004/791/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej (Dz.U. L 348 z 24.11.2004, s. 46).
- ⁽³⁾ 2010/179/CFSP: Decyzja Rady 2010/179/WPZiB z dnia 11 marca 2010 r. wspierająca kontrolę uzbrojenia SEESAC na Bałkanach Zachodnich w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 80 z 26.3.2010, s. 48).

- (6) Unia zamierza sfinansować kolejny projekt SEESAC: projekt dotyczący zmniejszania zagrożenia nielegalnego rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi w Europie Południowo-Wschodniej, aby nadal przyczynić się do zmniejszania ryzyka nielegalnego handlu nimi, co ma pomóc osiągnąć cele opisane powyżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W związku z wdrożeniem strategii UE zwalczania nielegalnego gromadzenia i handlu ręczną bronią strzelecką i bronią lekką (BSiL) oraz amunicją do niej, oraz propagowaniem pokoju i bezpieczeństwa, działania w ramach projektu dotyczącego zmniejszania zagrożenia nielegalnego rozprzestrzeniania BSiL i amunicji do niej w Europie Południowo-Wschodniej, które mają być wspierane przez Unię, służą realizacji następujących celów szczegółowych:

- zwiększeniu bezpieczeństwa zapasów BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni w Europie Południowo-Wschodniej,
- zmniejszeniu w Europie Południowo-Wschodniej dostępnych zapasów BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni poprzez niszczenie ich,
- ulepszeniu znakowania i śledzenia dzięki świadczeniu w Europie Południowo-Wschodniej pomocy na rzecz ustanowienia elektronicznych systemów rejestracji i ewidencji broni lub usprawnienia systemów już istniejących,
- usprawnieniu kontroli BSiL i amunicji do tych rodzajów broni dzięki propagowaniu upowszechniania wiedzy, wymiany informacji i zwiększaniu świadomości zagrożeń, oraz dzięki ułatwianiu takich działań, poprzez ściślejszą współpracę regionalną w Europie Południowo-Wschodniej,
- wspieraniu zbierania nielegalnej BSiL, urządzeń wybuchowych, wyposażenia i amunicji prowadzone przez ludność państw Europy Południowo-Wschodniej.

Unia finansuje projekt; jego szczegółowy opis przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”).

2. Techniczne wykonanie projektu, o którym mowa w art. 1, przeprowadza SEESAC.

3. Wykonuje on swoje zadanie pod kierownictwem WP. Do tego celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNDP, działającym w imieniu SEESAC.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 5 127 650 EUR. Ogólny szacunkowy budżet całego programu wynosi 14 335 403 EUR. Program jest współfinansowany przez Unię, Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Norwegii i beneficjenta.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. Do tego celu zawiera konieczną umowę z UNDP działającym w imieniu SEESAC. Umowa ta zawiera zobowiązanie SEESAC do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co kwartał, przez SEESAC. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny.

2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od daty zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niezależnie od tego, niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dacie wejścia w życie, jeśli umowa nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
A. PABEDINSKIENĚ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wkład Unii Europejskiej w projekt SEESAC dotyczący zmniejszania rozprzestrzeniania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nią w Europie Południowo-Wschodniej**1. Wprowadzenie i cele**

Przypadki gromadzenia na dużą skalę w Europie Południowo-Wschodniej zapasów broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni, niewystarczająca liczba bezpiecznych składów i ciągły brak wystarczających zdolności w zakresie ich pełnego zabezpieczenia uczyniły z państw tego regionu przedmiot szczególnych obaw oraz ważne wyzwanie w ramach strategii Unii Europejskiej w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi. Z tego względu dalsze udzielanie zapewnianego wcześniej unijnego wsparcia na rzecz zwalczania zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem i nielegalnym handlem BSiL w Europie Południowo-Wschodniej i z jej obszaru stanowi istotną część działań zmierzających do wypełniania celów strategii UE dotyczącej BSiL.

Ogólnym celem projektu jest propagowanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa dzięki stałemu wspieraniu działań zmierzających do zmniejszenia zagrożeń, jakie niesie ze sobą gromadzenie na szeroką skalę BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni i nielegalny handel nimi w Europie Południowo-Wschodniej. Projekt zmniejszy przed wszystkim dostępność nadwyżki BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, zwiększy bezpieczeństwo jej składowania, ulepszy śledzenie broni dzięki lepszej rejestracji i znakowaniu, a także zwiększy przekazywanie informacji i wiedzy oraz świadomość zagrożeń związanych z BSiL. Ponadto program przyczyni się do stabilności w Europie Południowo-Wschodniej, dzięki pracom w ramach Rady Współpracy Regionalnej.

Wykorzystując w szczególności skuteczną realizację decyzji Rady 2010/179/WPZiB i zgodnie ze strategią UE dotyczącą BSiL, ten projekt zakładający kontynuację działań zmierza do dalszego wzmocnienia krajowych systemów kontroli i dalszego wspierania wielostronności, przy opracowaniu regionalnych mechanizmów zwalczania dostaw i destabilizującego rozprzestrzeniania BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Ponadto w celu zapewnienia bardziej kompleksowego wymiaru regionalnego ten projekt zakładający kontynuację działań obejmie również regionalne procesy w Republice Mołdawii i w Kosowie (*) dotyczące kontroli BSiL, tak aby zapewnić absolutnie całościowe, regionalne podejście oraz długoterminowe i zrównoważone skutki.

2. Wybór agencji wykonawczej i koordynacja działań z innymi właściwymi inicjatywami dotyczącymi finansowania

SEESAC jest wspólną inicjatywą Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Rady Współpracy Regionalnej (następcy paktu stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej) i jako taka jest centralnym punktem w zakresie działań związanych z BSiL w Europie Południowo-Wschodniej. Jako agencja wykonawcza regionalnego planu wdrożeniowego w Europie Południowo-Wschodniej dotyczącego zwalczania rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL), SEESAC ponad jedenaście lat współpracował z podmiotami krajowymi w Europie Południowo-Wschodniej nad wdrożeniem całościowego podejścia do kontroli BSiL dzięki prowadzeniu szerokiego zakresu działań obejmujących: kampanie informacyjne i kampanie zbierania BSiL, zarządzanie zapasami, zmniejszanie nadwyżek, zwiększanie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia oraz zwiększanie kontroli eksportu broni. W ten sposób SEESAC zdobył wyjątkowe zdolności i doświadczenie w prowadzeniu na poziomie regionalnym działań obejmujących wiele podmiotów, z wykorzystaniem wspólnego zaplecza politycznego i gospodarczego państw regionu, zapewniając odpowiedzialność podmiotów na poziomie krajowym i regionalnym oraz długoterminową stabilność działań oraz kreując się na podstawowy organ w regionie w zakresie kontroli BSiL.

SEESAC stworzył dwustronne i wielostronne kanały komunikacji ze wszystkimi właściwymi podmiotami i organizacjami. Prowadzi również Sekretariat Regionalnej Grupy Sterującej Europą Południowo-Wschodnią ds. Broni Strzeleckiej i Lekkiej (RSG). Ponadto SEESAC jest członkiem i byłym przewodniczącym Komitetu Sterującego Inicjatywy Regionalnego Podejścia do Zmniejszania Zapasów (RASR). Jest regularnie zapraszany do udziału we wszystkich właściwych forach regionalnych, takich jak coroczne spotkania ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych UE-Balkany Zachodnie, organizowany przez NATO proces wymiany informacji strukturalnych na temat BSiL, proces współpracy ministrów obrony Europy Południowo-Wschodniej (SEDM). SEESAC ma szeroką sieć formalnych i nieformalnych partnerstw z organizacjami takimi jak RACVIAC (Regionalne Centrum Wspierania Weryfikacji i Wdrażania Kontroli Zbrojeń) – Centrum Współpracy w zakresie Bezpieczeństwa, Forum OBWE ds. Współpracy w zakresie Bezpieczeństwa (FSC). Dzięki działaniom koordynacyjnym ONZ w zakresie broni strzeleckiej (CASA) i innym

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją RB ONZ nr 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

mechanizmom odbywają się regularne spotkania koordynacyjne z innymi agendami ONZ, takimi jak UNODC i UNODA. SEESAC rozwinął się i stał się regionalnym punktem koordynującym szerokie spektrum działań związanych z reformą sektora bezpieczeństwa, koncentrującym się szczególnie na kontroli BSiL oraz zarządzaniu zapasami broni. SEESAC z siedzibą w Belgradzie działa obecnie w całej Europie Południowo-Wschodniej: Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, Czarnogórze, Republice Mołdawii, Serbii i byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii (FYROM). Odpowiedzialność regionu za działania zapewnia Rada Współpracy Regionalnej oraz Regionalna Grupa Sterująca ds. BSiL, na forach których wszystkie państwa Europy Południowo-Wschodniej przedstawiają wytyczne strategiczne, inicjatywy i wnioski o działania SEESAC.

Radzenie sobie ze wspólnymi problemami dzięki inicjatywom regionalnym okazało się korzystne dla Europy Południowo-Wschodniej nie tylko z powodu wynikłego z tego dzielenia się kluczowymi informacjami i propagowania zdrowego współzawodnictwa regionalnego, ale także z uwagi na fakt, że pomaga osiągać stałe i dające się łatwo zmierzyć rezultaty dzięki całościowemu wdrożeniu. Udział SEESAC we wszystkich właściwych procesach i inicjatywach regionalnych (takich jak SEDM, RASR i RACVIAC) zapewnia terminową i uczciwą wymianę informacji, dobrą znajomość sytuacji i perspektywę konieczne, by umożliwić wdrożenie działań bez ich powielania, zgodnie z obecnymi potrzebami rządów i regionów oraz z rozwijającymi się tendencjami.

SEESAC opiera wszystkie swoje działania na zebranych danych podstawowych, zapewnia zatwierdzanie działań i polityczne poparcie przez podmioty krajowe jako warunek wstępny działań. Wdrażał on bardzo skutecznie poprzednie projekty finansowane przez UE, zapewniając zrównoważone wyniki dzięki rozwijaniu krajowej odpowiedzialności za projekty i działania oraz zachęcaniu do niej, dzięki propagowaniu koordynacji regionalnej, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk oraz badań regionalnych. Jego wiedza na temat BSiL oraz pogłębiona znajomość kwestii regionalnych i właściwych podmiotów czyni z SEESAC najlepszego partnera w realizacji tego konkretnego działania.

Projekt uzupełnia również równoległą inicjatywę SEESAC dotyczącą kontroli transferu broni, której celem jest zwiększenie zdolności w zakresie kontroli handlu bronią dzięki zwiększonej przejrzystości i współpracy regionalnej⁽¹⁾. Ponadto, jeżeli chodzi o Bośnię i Hercegowinę, projekt uzupełnia dwa inne projekty:

- projekt EXPLODE – finansowany z krótkoterminowego komponentu unijnego Instrumentu na rzecz Stabilności i realizowany przez biuro UNDP w Sarajewie we współpracy z misją OBWE w Bośni i Hercegowinie – na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa ludności Bośni i Hercegowiny poprzez zmniejszenie zagrażających stabilności zapasów amunicji i zwiększenie bezpieczeństwa składowania;
- projekt SECUP w Bośni i Hercegowinie, którego celem są usprawnienia w składach amunicji i broni, realizowany wspólnie przez misję OBWE w Bośni i Hercegowinie oraz Ministerstwo Obrony Bośni i Hercegowiny, i w przypadku którego EUFOR zapewnia doradztwo techniczne i monitoruje aspekty realizacji projektu związane z bezpieczeństwem i ochroną, SEESAC będzie regularnie współpracował z EUFOR Althea, misją OBWE w Bośni i Hercegowinie oraz biurem UNDP w Sarajewie, aby zapewnić stałą koordynację i komplementarność z tymi projektami oraz z prowadzonymi obecnie przez społeczność międzynarodową działaniami dotyczącymi kwestii nadwyżek zapasów amunicji do broni konwencjonalnej przetrzymywanymi przez Ministerstwo Obrony Bośni i Hercegowiny oraz z uwagi na ewentualne przyszłe plany kampanii na rzecz zbierania nielegalnej broni konwencjonalnej w Bośni i Hercegowinie.

Jeżeli chodzi o inne państwa objęte projektem, SEESAC będzie koordynował prace z następującymi międzynarodowymi działaniami pomocowymi:

- projekt MONDEM w Czarnogórze, zarządzany przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju we współpracy z OBWE, zmierzający do zmniejszania ryzyka proliferacji dzięki rozwijaniu bezpiecznej i zapewniającej ochronę infrastruktury związanej ze składowaniem amunicji do broni konwencjonalnej i systemami zarządzania, zmniejszaniu ryzyka wybuchów, jakie zagraża ludności, poprzez demilitaryzację mało szkodliwą dla środowiska, zniszczenie toksycznych odpadów niebezpiecznych (ciekłe paliwo rakietowe) oraz wsparcie reformy sektora bezpieczeństwa dzięki zniszczeniu ograniczonej liczby systemów broni ciężkiej wskazanych przez Ministerstwo Obrony Czarnogóry;
- projekt KOSSAC w Kosowie (*), zaplanowany początkowo w celu zmniejszenia w Kosowie (*) skali przemocy z użyciem broni i zwiększenia bezpieczeństwa ludności, z czasem stał się jednak kompleksowym projektem zapobiegania przemocy z użyciem broni, skoncentrowanym na reformie sektora bezpieczeństwa i rozwijaniu zdolności;

⁽¹⁾ Część dotycząca kontroli transferu broni jest finansowa przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Norwegii i realizowana przez SEESAC.

- projekt CASM w Serbii, finansowany przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa i ochrony w uprzednio wskazanych składach amunicji do broni konwencjonalnej oraz unieszkodliwienie określonych nadwyżek amunicji.

SEESAC współpracuje również regularnie z OBWE, NATO i norweską organizacją *Norwegian People's Aid* oraz innymi właściwymi podmiotami, by zapewnić komplementarność działań, terminowość prac i oszczędne wykorzystanie zasobów.

3. Opis projektu

Realizacja projektu będzie skutkować zwiększeniem bezpieczeństwa i stabilności w Europie Południowo-Wschodniej i poza tym obszarem, poprzez zwalczanie rozprzestrzeniania BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi. Projekt bezpośrednio przyczyni się do realizacji strategii bezpieczeństwa UE, strategii UE dotyczącej BSiL, planu działania ONZ, międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, protokołu ONZ dotyczącego broni palnej oraz w szczególności nasili regionalną współpracę na rzecz zwalczania zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Szczegółowe cele projektu to:

- zwiększone bezpieczeństwo i lepsze zarządzanie zapasami BSiL dzięki ulepszeniu składów;
- zmniejszenie nadwyżki i skonfiskowanych zapasów BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni dzięki niszczeniu zasobów;
- większe zdolności w zakresie znakowania, śledzenia i rejestrowania BSiL;
- zwiększenie współpracy regionalnej i wymiany informacji;
- zmniejszenie – dzięki realizacji kampanii informacyjnych i kampanii zbierania broni – liczby nielegalnych sztuk broni przetrzymywanej przez ludność.

Zakres geograficzny projektu obejmuje Europę Południowo-Wschodnią, a jego bezpośredni beneficjenci to Albania, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Kosowo (*), Republika Mołdawii, Serbia i FYROM.

3.1. Zwiększenie bezpieczeństwa zapasów dzięki ulepszeniu infrastruktury i rozwojowi zdolności

Cel

Działania te zmniejszą zagrożenie, jakie stanowi rozprzestrzenianie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handel nimi, dzięki zwiększeniu bezpieczeństwa zarządzania dostawami i zapasami w przypadku składowania broni konwencjonalnej i amunicji w Bośni i Hercegowinie, Kosowie (*), Republice Mołdawii, Czarnogórze, Serbii i FYROM.

Opis

Skuteczna realizacja decyzji Rady 2010/179/WPZiB przy zastosowaniu podejścia dwutorowego: (1) zwiększeniu bezpieczeństwa składów w trzech państwach⁽¹⁾ oraz (2) zbudowaniu zdolności personelu, któremu zlecono zarządzanie zapasami⁽²⁾, znacząco poprawiła przepisy dotyczące bezpieczeństwa i zmniejszyła ryzyko niepożądanego rozprzestrzeniania zapasów BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Wychodząc od tych osiągnięć, podczas drugiej fazy projektu będzie się nadal poprawiać bezpieczeństwo składów broni i amunicji w Europie Południowo-Wschodniej, dzięki dalszemu zapewnianiu konkretnej pomocy technicznej i w zakresie infrastruktury zgodnie z najlepszymi międzynarodowymi praktykami i standardami. Działania w ramach projektu zapewnią wsparcie ministerstwu obrony Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Republiki Mołdawii i FYROM oraz ministerstwu spraw wewnętrznych Republiki Serbii, FYROM i Kosowa (*), poprzez pozyskanie i instalowanie sprzętu koniecznego do zabezpieczenia zapasów broni i amunicji. Ponadto w stosownych przypadkach wyszkolony zostanie personel zarządzający zapasami. Składy, których bezpieczeństwo ma zostać zwiększone, będą wybierane na podstawie oceny priorytetów i ryzyka, jakie stanowią.

(1) W Chorwacji zwiększono bezpieczeństwo centralnego składu broni podległego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych „MURAT” dzięki zainstalowaniu nadzoru wideo, w Bośni i Hercegowinie zainstalowano 41 par drzwi ochronnych i poprawiono bezpieczeństwo czterech podległych Ministerstwu Obrony składów BSiL i amunicji do tych rodzajów broni; poziom bezpieczeństwa w podległym Ministerstwu Obrony składzie amunicji „TARAS” w Czarnogórze został dostosowany do międzynarodowych standardów bezpieczeństwa.

(2) Przygotowano kurs na temat zarządzania zapasami, w zakresie zarządzania zapasami przeszkolono 58 funkcjonariuszy poziomu operacyjnego z ministerstw obrony, sił zbrojnych i ministerstw spraw wewnętrznych Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Czarnogóry, FYROM oraz Serbii.

W projekcie przewidziano następujące działania:

- Bośnia i Hercegowina: zwiększenie bezpieczeństwa w składach amunicji i broni konwencjonalnej podległych Ministerstwu Obrony, w tym dzięki instalowaniu lub odnowieniu ogrodzeń i oświetlenia, systemów alarmowych, telewizji przemysłowej i urządzeń telekomunikacyjnych, jako uzupełnienie dokonywanych przez UNDP i OBWE prac związanych z bezpieczeństwem zapasów;
- Kosowo (*): zwiększenie zdolności policji w zakresie zarządzania zapasami poprzez szkolenia i ocenę stanu obecnego. Odnowienie jednego niewielkiego lokalnego składu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni;
- FYROM: zwiększenie bezpieczeństwa centralnego składu podlegającego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Orman) dzięki pozyskiwaniu wyposażenia związanego z bezpieczeństwem oraz ulepszeniu infrastruktury, w tym odnowieniu ogrodzenia; telewizji przemysłowej i oświetlenia oraz nowym drzwiami ochronnym w budynkach składu. Zwiększenie bezpieczeństwa centralnego składu sił zbrojnych FYROM dzięki pozyskaniu i zainstalowaniu nadzoru wideo i ulepszeniu bezpieczeństwa terenu i budynku poprzez odnowienie ogrodzenia, zainstalowanie nowych bram oraz remont ochronnych drzwi do magazynu;
- Republika Mołdawii: zwiększenie bezpieczeństwa centralnego składu broni i amunicji (CAMD) podległego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, w tym zainstalowanie bezpiecznych ogrodzeń, systemów kontroli osób wchodzących i pozyskanie elektronicznego rejestru broni;
- Czarnogóra: konkretne usprawnienia w składzie amunicji w Brezoviku, w tym ogólne usprawnienia infrastruktury składu związanej z bezpieczeństwem. Przygotowanie centralnego rejestru składowanej broni i amunicji;
- Serbia: zwiększenie bezpieczeństwa głównego składu BSiL podległego Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, w tym nadzór wideo i kontrola dostępu;
- regionalne szkolenia na temat zarządzania zapasami: będą przeprowadzane zarówno na szczeblu regionalnym (corocznie), jak i krajowym (w razie potrzeby).

Wyniki i wskaźniki realizacji projektu:

Celem projektu jest poprawa bezpieczeństwa w Europie Południowo-Wschodniej dzięki zmniejszeniu ryzyka nielegalnego handlu poprzez:

- zwiększenie bezpieczeństwa składów BSiL w Bośni i Hercegowinie (4), Czarnogórze (1), Kosowie (*) (1), Republice Mołdawii (2), Serbii (1) i FYROM (2) dzięki wymiernym ulepszeniom infrastruktury dotyczącym bezpieczeństwa;
- zwiększenie zdolności personelu w zakresie zabezpieczania zapasów dzięki wyszkoleniu przynajmniej 60 osób z państw beneficjentów podczas trzech warsztatów i dzięki zapewnieniu ukierunkowanych szkoleń na szczeblu krajowym.

3.2. Zmniejszanie zapasów poprzez niszczenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni

Cel

Zwiększenie bezpieczeństwa i zmniejszenie ryzyka proliferacji poprzez znaczne zmniejszenie w składach nadwyżki broni konwencjonalnej i amunicji do niej.

Opis

Wykorzystując powodzenie poprzedniej fazy, podczas której zniszczono łącznie 78 366 sztuk broni (45 275 w Serbii i 33 091 w Chorwacji), a także aby dalej zmniejszać nadwyżkę BSiL przetrzymywanej przez instytucje państwowe i cywilów, co ma zmniejszać ryzyko przekierowania tej broni na drogę nielegalnego handlu i ryzyko takiego handlu, w ramach projektu zniszczone zostanie do 165 000 sztuk BSiL w ciągu kilku działań obejmujących niszczenie broni w:

- Albanii (do 120 000 sztuk);
- Bośnia i Hercegowina (do 4 500 sztuk);
- Kosowie (*) (do 2 500 sztuk);
- FYROM (do 1 500 sztuk);
- Republice Mołdawii (do 2 500 sztuk);

— Czarnogórze (do 4 000 sztuk);

— Serbii (do 30 000 sztuk).

W przypadku Albanii korzyści ze zniszczenia nadwyżki amunicji przetrzymywanej przez Ministerstwo Obrony powinny zostać uzupełnione o zniszczenie BSiL, w szczególności z uwagi na rozmiar nadwyżki zapasów i wyzwanie, jakie stanowi ich zabezpieczenie. Jeżeli chodzi o Serbię, korzyści na mocy decyzji Rady 2010/179/WPZiB powinny zostać uzupełnione o dalsze niszczenie nadwyżki i skonfiskowanej broni, z uwzględnieniem faktu, że kluczowe jest zapoczątkowanie takich działań w innych państwach, tak aby znacznie zmniejszyć ryzyko rozprzestrzeniania nadwyżek broni i nielegalnego handlu nimi. Ponadto projekt przewiduje zniszczenie nadwyżek broni oraz skonfiskowanych materiałów wybuchowych i amunicji do BSiL przetrzymywanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Ministerstwo Obrony.

Wyniki/wskaźniki realizacji projektu:

Celem projektu jest znaczne zmniejszenie podatności na rozprzestrzenianie BSiL dzięki zmniejszeniu nadwyżek broni i liczby skonfiskowanej broni strzeleckiej i lekkiej, materiałów wybuchowych i amunicji przechowywanych w składach w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze, Kosowie (*), Republice Mołdawii, Serbii i FYROM:

— zniszczenie łącznie do 165 000 sztuk broni konwencjonalnej;

— zdemilitaryzowanie i zniszczenie łącznie do 12 442 sztuk amunicji i materiałów wybuchowych, które inaczej mogłyby zostać wykorzystane.

3.3. *Lepsze znakowanie, śledzenie i rejestracja BSiL*

Cel

Zwiększenie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia dzięki świadczeniu w Europie Południowo-Wschodniej pomocy na rzecz ustanowienia elektronicznych systemów rejestracji i ewidencji broni lub usprawnienia systemów już istniejących.

Opis

Ta część projektu to wsparcie dla wzmocnienia skutecznej praworządności, jak również dla ograniczenia, rejestrowania i mierzenia liczby BSiL i zapotrzebowania na te rodzaje broni. Projekt został przygotowany zgodnie z programem działania ONZ, międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie, protokołem ONZ dotyczącym broni palnej i dyrektywą Rady 91/477/EWG oraz wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB, ułatwi w związku z tym realizację tych instrumentów dzięki zwiększeniu zdolności państw Europy Południowo-Wschodniej w zakresie znakowania, śledzenia i rejestrowania broni, koncentrując się w szczególności na zdolnościach organów krajowych w zakresie rejestrów broni legalnie posiadanej przez cywilów poprzez wsparcie ulepszenia i digitalizacji takich systemów. Jednocześnie zwiększone zostaną zdolności znakowania, śledzenia i analizy balistycznej broni.

Podczas realizacji projektu uwzględnione zostanie zapewnianie spójności i komplementarności z działaniami ONZ i UE w ramach programów krajowych, regionalnych i tematycznych, a wszystkie działania w ramach tego celu zapewnią wysoki poziom synergii i komplementarności z inicjatywami Interpolu (iARMS) i Europolu w tym obszarze.

Projekt ułatwi zwiększanie zdolności w zakresie znakowania, śledzenia i rejestrowania BSiL w Europie Południowo-Wschodniej dzięki połączeniu szkoleń i pomocy technicznej, uzupełnionej analizą normatywną i instytucjonalną:

— Albania: wsparcie dla albańskiej policji państwowej w przygotowywaniu i wdrażaniu centralnego, elektronicznego rejestru poprzez projektowanie systemu, nabywanie i instalowanie koniecznego sprzętu komputerowego oraz zapewnianie szkolenia personelu;

— Bośnia i Hercegowina: wsparcie krajowej agencji dochodzeniowej i ochrony w jej dalszych działaniach i wynikach w zakresie wysiłków na rzecz nierozprzestrzeniania BSiL poprzez zwiększenie technicznych zdolności dochodzeniowych i w dziedzinie realizacji kontroli BSiL;

— FYROM: współpraca z organami krajowymi w celu dalszego usprawnienia istniejącego systemu rejestracji broni dzięki unowocześnianiu oprogramowania, tak aby objąć broń będącą w posiadaniu sił zbrojnych, i dzięki dalszemu szkoleniu personelu, by prowadził rejestry broni w sposób zgodny z przepisami;

- Kosowo (*): współpraca z kosowską (*) policją nad przygotowaniem standardowych procedur operacyjnych i zapewnianiem szkoleń z ich realizacji. Jednocześnie w ramach projektu prowadzone będą prace nad określeniem struktury nielegalnego handlu BSiL we współpracy z odpowiednimi organami i w celu wskazania kluczowych obszarów ryzyka;
- Serbia: wsparcie zwiększenia zdolności technicznych, usprawnień w laboratorium balistycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ulepszenia znakowania i śledzenia broni i amunicji poprzez pozyskiwanie specjalistycznego sprzętu i zapewnianie szkoleń.

Na szczeblu regionalnym:

- projekt wesprze ustanowienie w Europie Południowo-Wschodniej sieci regionalnych ekspertów ds. broni i zorganizowanie sześciu regionalnych warsztatów mających nasilić wymianę wiedzy;
- sieć będzie wspierana przez platformę on-line, która ma ułatwiać wymianę wiedzy i informacji;
- SEESAC będzie ściśle współpracować z firmą Conflict Armament Research (CAR), by ułatwiać wymianę informacji na temat nielegalnej broni dokonywaną między SEESAC, regionalną siecią ekspertów ds. broni palnej i prowadzonym przez CAR projektem iTrace;
- przygotowane zostanie studium wykonalności określające prawne i techniczne możliwości ściślejszego i bardziej zinstytucjonalizowanego śledzenia oraz wymiany danych balistycznych.

Wyniki/wskaźniki realizacji projektu:

- w Albanii wprowadzono scentralizowany elektroniczny rejestr broni;
- w Bośni i Hercegowinie zwiększono zdolności techniczne krajowej agencji dochodzeniowej i ochrony w zakresie śledzenia i dochodzeń w przypadku BSiL i amunicji do tych rodzajów broni;
- w FYROM udoskonalono elektroniczny rejestr broni, by objąć nim broń będącą w posiadaniu sił bezpieczeństwa; przynajmniej 25 osób przeszkolono w zakresie nowych przepisów;
- przygotowano standardowe procedury operacyjne w zakresie znakowania, śledzenia i rejestrowania BSiL dla kosowskiej (*) policji; zakończono analizę struktury nielegalnego handlu;
- zwiększono zdolności techniczne laboratorium balistycznego serbskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w zakresie śledzenia broni i amunicji;
- ustanowiono regionalną sieć ekspertów w zakresie broni palnej, sieć rozpoczęła funkcjonowanie; przeprowadzono sześć warsztatów;
- ustanowiono platformę on-line ułatwiającą wymianę wiedzy i informacji w ramach utworzonej regionalnej sieci ekspertów ds. broni palnej;
- zintensyfikowano wymianę informacji między SEESAC, regionalną siecią ekspertów ds. broni palnej i prowadzonym przez CAR projektem iTrace;
- zakończono studium wykonalności dotyczące połączenia systemów rejestracji.

3.4. Współpraca regionalna na rzecz informowania, dzielenia się informacjami i transferu wiedzy

Cel

Aby nadal zwiększać zdolności w zakresie zwalczania zagrożenia, jakie stanowi dla Europy Południowo-Wschodniej BSiL i amunicja do tych rodzajów broni, poprzez propagowanie i ułatwianie rozprzestrzeniania wiedzy, wymiany informacji i poprzez działania informacyjne dzięki bliższej współpracy regionalnej.

Opis

Projekt zwiększy zdolności krajowej komisji ds. BSiL i właściwych instytucji zaangażowanych w kontrolę broni dzięki zapewnieniu im pomocy technicznej i rozwijaniu ich zdolności, ułatwiając jednocześnie wymianę informacji. Działania w ramach projektu będą prowadzone w ścisłej współpracy z instytucjami w celu określenia ich potrzeb i przygotowania koniecznych narzędzi wsparcia, tak aby umożliwić instytucjom dalsze zwiększanie ich zdolności w zakresie kontroli broni konwencjonalnej i amunicji do tego rodzaju broni. Jednocześnie w ramach projektu ustanowiony zostanie – i będzie ułatwiany – proces regionalnej wymiany informacji, który ma łączyć przedstawicieli krajowej komisji ds. BSiL oraz instytucji zaangażowanych w kontrolę broni, tak aby nasilać współpracę regionalną i wymianę wiedzy. Proces regionalnej wymiany informacji będzie obejmował:

- formalne regionalne spotkania krajowej komisji ds. BSiL dwa razy do roku;
- sformalizowane zbieranie doświadczeń na temat kontroli BSiL w Europie Południowo-Wschodniej;
- przygotowywanie kompendium na temat obowiązujących w Europie Południowo-Wschodniej przepisów dotyczących BSiL; noty i inne nośniki wiedzy konieczne do skutecznego wdrażania kontroli BSiL;
- przygotowanie regionalnego studium na temat wpływu BSiL na przemoc domową i na przemoc uwarunkowaną płcią;
- przygotowanie platformy *on-line* do wymiany informacji i portalu internetowego, które umożliwią regularną wymianę wiedzy i doświadczeń w zakresie projektów, działań i prac związanych z kontrolą BSiL;
- ułatwianie dwustronnej wymiany informacji dzięki organizowaniu wizyt studyjnych i wymian ekspertów.

Sformalizowane zbieranie doświadczeń i utworzenie bazy wiedzy jeszcze bardziej zwiększy zdolności państw Europy Południowo-Wschodniej w zakresie projektowania, konceptualizacji i realizacji działań dotyczących kontroli BSiL, umożliwiając tym państwom jednocześnie eksportowanie wiedzy do innych regionów. Znaczne doświadczenia zebrane w ten sposób w Europie Południowo-Wschodniej będą w ten sposób wykorzystywane także w innych częściach świata.

Wyniki/wskaźniki realizacji projektu:

zwiększona współpraca regionalna w zakresie zwalczania zagrożenia, jakie stanowi rozpowszechnione gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalny handel takimi zasobami poprzez:

- zorganizowanie maksymalnie sześciu formalnych spotkań komisji ds. BSiL;
- ułatwianie dwustronnej wymiany wiedzy i informacji;
- przygotowanie, w stosownych przypadkach, krajowych strategii dotyczących BSiL;
- zapewnianie na szczeblu krajowym szkoleń i budowanie zdolności w oparciu o ocenę potrzeb;
- zwiększanie wiedzy na temat wpływu BSiL na przemoc domową i na przemoc uwarunkowaną płcią dzięki przygotowywaniu i propagowaniu analizy regionalnej.

Zwiększenie zdolności komisji ds. BSiL i innych instytucji zaangażowanych w kontrolę broni poprzez:

- ustanowienie platformy wymiany wiedzy;
- opublikowanie kompendium dotyczącego przepisów w zakresie kontroli broni i sformalizowane zebranie doświadczeń w sprawie kontroli BSiL w Europie Południowo-Wschodniej;
- zapewnienie doradztwa technicznego.

3.5. Kampanie zbierania broni i kampanie informacyjne

Cel

Zwiększenie bezpieczeństwa i zmniejszenie zagrożenia nielegalnym handlem BSiL i amunicją do tych rodzajów broni poprzez:

- wspieranie zbierania nielegalnej i niechcianej broni, urządzeń wybuchowych, wyposażenia i amunicji prowadzone przez ludność państw Europy Południowo-Wschodniej;
- wspieranie legalizacji broni posiadanej przez cywilów poprzez jej rejestrację;
- informowanie o niebezpieczeństwach, jakie niesie ze sobą posiadanie nielegalnej broni.

Opis

Podczas pierwszej fazy projektu (decyzja Rady 2010/179/WPZiB) przeprowadzono w Chorwacji półtoraroczną kampanię zbierania broni i kampanię informacyjną, zakończone zgromadzeniem 1 753 sztuk broni, 16 368 sztuk nielegalnej niekompletnej broni, 818 153 sztuk amunicji i 620 kg materiałów wybuchowych, a także znacznym uwrażliwieniem ludności na problemy związane z nielegalną bronią. W Serbii nowoczesna kampania informacyjna z wykorzystaniem platformy *on-line* pomogła SEESAC zebrać bezcenne informacje dotyczące typowego podejścia ludności do problemu i dotyczące obecności BSiL. Dzięki doświadczeniom zebranych podczas tych kampanii drugą fazę projektu będzie można skoncentrować na trzech wzajemnie się wzmacniających działaniach:

- planowaniu i realizowaniu kampanii zbierania broni, które będą oparte na ukierunkowanych działaniach informacyjnych, aby właściwie rozpropagować wiedzę o szczegółach dotyczących przepisów oraz dobrowolnego zdawania nielegalnej broni palnej;
- przygotowywaniu i realizowaniu działań informacyjnych dotyczących niebezpieczeństw, jakie niesie ze sobą posiadanie nielegalnej broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych;
- wykorzystywaniu innowacyjnych narzędzi, takich jak wiedza społecznościowa, do określania rozkładu nielegalnego posiadania broni palnej oraz do informowania ludności o zagrożeniu, jakie stanowi nielegalna broń.

Wyniki/wskaźniki realizacji projektu:

Projekt zwiększy bezpieczeństwo w Europie Południowo-Wschodniej, zmniejszając liczbę broni nielegalnie posiadanej przez ludność:

- zmniejszając liczbę sztuk broni, wyposażenia, amunicji i urządzeń wybuchowych będących w posiadaniu cywilów;
- zwiększając wiedzę dzięki planowaniu i realizowaniu kampanii w przynajmniej sześciu państwach.

4. Beneficjenci

Bezpośrednimi beneficjentami projektu będą instytucje krajowe odpowiedzialne za kontrolę BSiL w Europie Południowo-Wschodniej. Jeżeli chodzi o zarządzanie zapasami, ministerstwa obrony Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Republiki Mołdawii, FYROM oraz ministerstwa spraw wewnętrznych Kosowa (*), Republiki Mołdawii, Serbii i FYROM zwiększą swoje zdolności i ulepszą infrastrukturę składów. Bezpośrednimi beneficjentami zmniejszenia zapasów będą ministerstwa spraw wewnętrznych Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Kosowa (*), Republiki Mołdawii, Serbii i FYROM oraz ministerstwa obrony Albanii, Bośni i Hercegowiny, FYROM i Republiki Mołdawii. Bezpośrednimi beneficjentami zwiększenia zdolności w zakresie znakowania, śledzenia i rejestrowania BSiL będą ministerstwa spraw wewnętrznych Albanii, FYROM, Kosowa (*) i Serbii oraz krajowa agencja dochodzeniowa i ochrony w Bośni i Hercegowiny, podczas gdy pozostałe ministerstwa spraw wewnętrznych odniosą korzyści ze współpracy w ramach regionalnej sieci ekspertów ds. broni palnej. Ponadto krajowe komisje ds. BSiL i inne instytucje odpowiedzialne za kontrolę broni strzeleckiej i lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej odniosą korzyści ze szkoleń i wymiany informacji oraz ze współpracy regionalnej.

Proponowane działania są w pełni zgodne z krajowymi priorytetami w zakresie kontroli BSiL i zostały wsparte przez właściwe krajowe organy kontroli BSiL, które wykazały swoje poparcie i zaangażowanie w osiągnięcie celów projektu.

Ludność państw Europy Południowo-Wschodniej, zagrożona rozprzestrzenianiem BSiL na szeroką skalę, odniesie pośrednie korzyści z projektu wraz ze zmniejszaniem się ryzyka.

5. Wyeksponowanie działań UE

SEESAC podejmuje wszystkie działania konieczne do upublicznienia faktu, że program został sfinansowany przez Unię Europejską. Takie działania będą prowadzone zgodnie z komunikatem Komisji oraz Podręcznikiem dotyczącym komunikacji i widoczności w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej przygotowanym i opublikowanym przez Komisję Europejską. SEESAC zapewni zatem wyeksponowanie wkładu UE przez stosowne logo i działania promocyjne, podkreślanie roli odgrywanej przez Unię, zapewnianie przejrzystości swoich działań i podnoszenie świadomości co do przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów wspierania tej decyzji przez UE, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach wyprodukowanych w wyniku tego projektu w widocznym miejscu zostanie umieszczona flaga UE zgodnie z unijnymi wytycznymi dotyczącymi prawidłowego wykorzystywania i reprodukcji flagi.

Z uwagi na fakt, że planowane działania znacznie różnią się zakresem i charakterem, zastosowany zostanie zestaw narzędzi promocyjnych, obejmujących: tradycyjne media, stronę internetową, media społecznościowe, materiały informacyjne i promocyjne, w tym infografiki, ulotki, biuletyny, komunikaty prasowe i – w stosowych przypadkach – inne materiały. Odpowiednio oznaczone zostaną publikacje, wydarzenia w przestrzeni publicznej, kampanie, wyposażenie i obiekty budowlane nabywane w ramach projektu. Aby jeszcze bardziej zwiększyć wpływ projektu poprzez lepsze informowanie różnych rządów krajowych i społeczeństwa, społeczności międzynarodowej, mediów lokalnych i międzynarodowych, każda z grup, do której projekt ma dotrzeć, będzie informowana we właściwym języku.

6. Czas trwania

W oparciu o doświadczenia z realizacji decyzji Rady 2010/179/WPZiB oraz z uwzględnieniem regionalnego zakresu projektu, liczby beneficjentów, a także liczby i stopnia skomplikowania planowanych działań, czas realizacji projektu wyznaczono na 36 miesięcy.

7. Warunki ogólne

Techniczna realizacja niniejszego działania została powierzona SEESAC, regionalnej inicjatywie działającej na mocy mandatu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Rady Współpracy Regionalnej, następcy paktu stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej. SEESAC jest agencją wykonawczą regionalnego planu wdrożeniowego w Europie Południowo-Wschodniej dotyczącego zwalczania rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i broni lekkiej (BSiL) i jako taka jest centralnym punktem w zakresie kwestii związanych z BSiL w Europie Południowo-Wschodniej.

SEESAC będzie ogólnie odpowiedzialny za realizowanie działań projektu i za jego wdrożenie. Czas trwania projektu przewidziano na trzy lata (36 miesięcy), a ogólny szacunkowy budżet projektu to 14 335 403 EUR, wraz z zabezpieczonym współfinansowaniem zapewnionym przez Norwegię.

8. Partnerzy

SEESAC będzie bezpośrednio prowadził działania w ścisłej współpracy z ministerstwami obrony Albanii, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Republiki Mołdawii, FYROM, z ministerstwami spraw wewnętrznych Albanii, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Kosowa (*), Republiki Mołdawii, Serbii, FYROM i z krajową agencją dochodzeniową i ochrony w Bośni i Hercegowiny, a także z krajowymi komisjami ds. BSiL w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Czarnogórze, Kosowie (*), Republice Mołdawii, Serbii i FYROM.

Działanie to jest częścią szerszego programu kontroli broni na Bałkanach Zachodnich i jest uzupełniane projektem dotyczącym kontroli eksportu broni, finansowanym przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Królestwa Norwegii i z programu rozwijania zdolności w zakresie zarządzania zapasami amunicji prowadzonego w Republice Serbii (CASM). Ogólny szacunkowy budżet projektu to 14 335 403 EUR, a wkład Unii wynosi maksymalnie 5 127 650 EUR, czyli maksymalnie 35,77 % szacunkowego budżetu ogólnego. Wkład Norwegii wynosi 411 689 EUR (3 140 000,00 NOK – według operacyjnego kursu wymiany ONZ za czerwiec 2013 r.), czyli 2,87 % całkowitego budżetu programu. Wkłady beneficjentów stanowią 61,36 % całkowitego budżetu programu.

9. Sprawozdawczość

Sprawozdania, opisowe i finansowe, powinny obejmować całość działania opisanego w odpowiedniej umowie dotyczącej konkretnego wkładu oraz w załączonym do niej budżecie, niezależnie do tego, czy to działanie jest w całości finansowane przez Komisję, czy też jest przez nią współfinansowane.

Co kwartał należy przedstawiać opisowe sprawozdanie z postępów prac, by rejestrować i monitorować postępy w osiąganiu kluczowych wyników.

10. Szacunkowy budżet

Całkowity szacunkowy koszt projektu finansowanego przez UE to 5 127 650 EUR.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 grudnia 2013 r.****w sprawie powiadomienia przez Irlandię o przejściowym planie krajowym, o którym mowa w art. 32 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8638)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2013/731/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 32 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 32 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2010/75/UE Irlandia przekazała Komisji swój przejściowy plan krajowy w dniu 31 grudnia 2012 r. ⁽²⁾

(2) Podczas oceny kompletności przejściowego planu krajowego Komisja znalazła pewne niespójności pomiędzy listą obiektów zawartą w przejściowym planie krajowym, a obiektami zgłoszonymi przez Irlandię w wykazie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, jak również stwierdziła brak informacji w odniesieniu do jednego obiektu, co utrudniło ocenę danych zawartych w przejściowym planie krajowym.

(3) Pismem z dnia 3 czerwca 2013 r. ⁽⁴⁾ Komisja zwróciła się do władz irlandzkich o wyjaśnienia dotyczących ewentualnych rozbieżności pomiędzy przejściowym planem krajowym a wykazem przedstawionym na mocy dyrektywy 2001/80/WE, jak również o wyjaśnienia dotyczące jednego obiektu energetycznego spalania.

(4) Irlandia przekazała Komisji dodatkowe informacje w piśmie z dnia 10 lipca 2013 r., dotyczące m.in. usunięcia jednego obiektu z przejściowego planu krajowego ⁽⁵⁾.

(5) Po przeprowadzeniu kolejnej oceny przejściowego planu krajowego oraz przesłanych dodatkowych informacji Komisja przesłała drugie pismo w dniu 4 września 2013 r. ⁽⁶⁾, w którym zwróciła się o wyjaśnienia dotyczące daty wydania pierwszego pozwolenia kilku instalacjom oraz prawidłowego stosowania zasady łączenia określonej w art. 29 dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych. Komisja zwróciła się również o sprawdzenie obliczeń wkładu do pułapów emisji określonych w przejściowym planie krajowym w odniesieniu do obiektów energetycznego spalania wielopaliwowego.

(6) Poczta elektroniczną z dnia 23 września 2013 r. ⁽⁷⁾ Irlandia przesłała wymagane dodatkowe informacje i wyjaśnienia, zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji 2012/115/UE ⁽⁸⁾.

(7) Przejściowy plan krajowy został zatem oceniony przez Komisję zgodnie z art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE oraz decyzją wykonawczą 2012/115/UE.

(8) W szczególności Komisja zbadała spójność i poprawność danych, założeń i obliczeń zastosowanych do określenia udziału każdego obiektu energetycznego spalania objętego przejściowym planem krajowym w pułapach emisji określonych w przejściowym planie krajowym i przeanalizowała, czy zawiera on cele i związane z nimi cele szczegółowe, środki i harmonogramy ich realizacji oraz mechanizm monitorowania w celu oceny przestrzegania tych zasad w przyszłości.

(9) Po otrzymaniu dodatkowych informacji Komisja stwierdziła, że pułapy emisji na lata 2016 i 2019 zostały obliczone z wykorzystaniem odpowiednich danych i wzorów, oraz że obliczenia te były prawidłowe. Irlandia przedstawiła wystarczające informacje dotyczące środków, które zostaną wprowadzone w celu osiągnięcia pułapów emisji oraz monitorowania i przedstawiania Komisji sprawozdań dotyczących realizacji przejściowego planu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Komisja otrzymała pocztą elektroniczną w dniu 31 grudnia 2012 r. powiadomienie przesłane przez Irlandię pismem z dnia 31 grudnia 2012 r., zarejestrowanym pod numerem: Ares(2012)10636.

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Ares(2013) 1636798

⁽⁵⁾ Ares(2013)2640846

⁽⁶⁾ Ares(2013)2991162

⁽⁷⁾ Ares(2013)3103789

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/115/UE z dnia 10 lutego 2012 r. ustanawiająca przepisy dotyczące przejściowych planów krajowych, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz.U. L 52 z 24.2.2012, s. 12).

- (10) Zdaniem Komisji władze irlandzkie uwzględniły przepisy wymienione w art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE oraz w decyzji wykonawczej 2012/115/UE.
- (11) Realizacja przejściowego planu krajowego nie powinna naruszać innych obowiązujących przepisów prawa krajowego i prawa Unii. W szczególności przy ustalaniu warunków indywidualnych pozwoleń dla obiektów energetycznego spalania objętych przejściowym planem krajowym, Irlandia powinna dopilnować, aby nie została zagrożona zgodność z wymogami określonymi, między innymi, w dyrektywie 2010/75/UE, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE⁽¹⁾ oraz w dyrektywie 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (12) Art. 32 ust. 6 dyrektywy 2010/75/UE zobowiązuje Irlandię do informowania Komisji o wszelkich późniejszych zmianach przejściowego planu krajowego. Komisja powinna ocenić, czy wspomniane zmiany są zgodne z przepisami ustanowionymi w art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE oraz w decyzji wykonawczej 2012/115/UE.

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

1 Na podstawie art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE oraz decyzji wykonawczej 2012/115/UE nie wnosi się zastrzeżeń wobec przejściowego planu krajowego, który Irlandia przekazała Komisji w dniu 31 grudnia 2012 r. zgodnie z art.

32 ust. 5 dyrektywy 2010/75/UE, wraz z późniejszymi zmianami zgodnie z dodatkowymi informacjami przesłanymi w dniach 10 lipca 2013 r. oraz 23 września 2013 r.⁽³⁾

2 Wykaz obiektów objętych przejściowym planem krajowym, zanieczyszczenia, w odniesieniu do których wspomniane obiekty są nim objęte oraz obowiązujące pułapy emisji są określone w załączniku.

3 Wdrożenie przejściowego planu krajowego przez władze irlandzkie nie zwalnia Irlandii z obowiązku zachowania zgodności z przepisami dyrektywy 2010/75/UE dotyczącymi emisji z poszczególnych obiektów energetycznego spalania objętych planem oraz z innymi odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska.

Artykuł 2

Komisja oceni, czy wszelkie kolejne zmiany do przejściowego planu krajowego, zgłoszone przez Irlandię w przyszłości, są zgodne z przepisami określonymi w art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE oraz decyzji wykonawczej 2012/115/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22)

⁽³⁾ Wersja skonsolidowana przejściowego planu krajowego została zarejestrowana przez Komisję w dniu 26 listopada 2013 r. pod numerem Ares(2013)3571076.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz obiektów objętych przejściowym planem krajowym

Liczba porządkowa	Nazwa obiektu w przejściowym planie krajowym	Całkowita nominalna moc dostarczona w paliwie w dniu 31.12.2010 (MW)	Zanieczyszczenie uwzględnione w przejściowym planie krajowym		
			SO ₂	NO _x	pył
1	P0605-MP1/2 Units 1 and 2, Moneypoint Generating Station	1 540	√	√	√
2	P0605-MP3 Unit 3, Moneypoint Generating Station	770	√	√	√
3	P0561-AD1 Unit 1, Aghada Generating Station	670	√	√	√
4	P0561-AT1 Turbine CT11, Aghada Generating Station	283	—	√	—
5	P0561-AT2 Turbine CT12, Aghada Generating Station	283	—	√	—
6	P0561-AT4 Turbine CT14, Aghada Generating Station	283	—	√	—
7	P0578-MR1 CT Unit, Marina Generating Station	277	—	√	—
8	P0606-GR1/2 Units 1 and 2, Great Island Generating Station	346	√	√	√
9	P0606-GR3 Unit 3, Great Island Generating Station	303	√	√	√
10	P0607-TB1/2 Units 1 and 2, Tarbert Generating Station	340	√	√	√
11	P0607-TB3/4 Units 3 and 4, Tarbert Generating Station	1 232	√	√	√
12	P0482-EP1 Edenderry Power Limited	299	√	√	√

Pułapy emisji (w tonach)

	2016	2017	2018	2019	1.1 – 30.6.2020
SO ₂	15 202	12 076	8 950	5 824	2 912
NO _x	8 811	7 853	6 896	5 938	2 969
pył	1 514	1 196	878	560	280

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 9 grudnia 2013 r.

ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji chloro-alkalicznej*(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8589)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2013/732/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 13 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE zobowiązuje się Komisję do organizowania wymiany informacji na temat emisji przemysłowych między Komisją a państwami członkowskimi, zainteresowanymi branżami i organizacjami pozarządowymi promującymi ochronę środowiska, aby ułatwić sporządzanie dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT), zdefiniowanych w art. 3 ust. 11 tej dyrektywy.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2010/75/UE wymiana informacji ma dotyczyć wyników funkcjonowania instalacji i technik w odniesieniu do emisji wyrażanych – w stosownych przypadkach – jako średnie krótko- i długoterminowe oraz związane z nimi warunki odniesienia, zużycia i charakteru surowców, zużycia wody, wykorzystania energii i wytwarzania odpadów; stosowanych technik, związanego z nimi monitorowania, wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska („cross-media effects”), wykonalności ekonomicznej i technicznej oraz rozwoju tych elementów; a także najlepszych dostępnych technik i nowych technik zidentyfikowanych po rozważeniu kwestii, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. a) i b) tej dyrektywy.
- (3) „Konkluzje dotyczące BAT”, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 12 dyrektywy 2010/75/UE, są kluczowymi elementami dokumentów referencyjnych BAT i zawierają konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik, ich

opis, informacje służące ocenie ich przydatności, informacje dotyczące poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, powiązanego monitoringu, powiązanych poziomów konsumpcji oraz – w stosownych przypadkach – odpowiednich środków rekultywacji terenu.

- (4) Zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2010/75/UE konkluzje dotyczące BAT mają stanowić odniesienie dla określenia warunków pozwolenia w przypadku instalacji objętej zakresem rozdziału II tej dyrektywy.
- (5) W art. 15 ust. 3 dyrektywy 2010/75/UE zobowiązuje się właściwy organ do określenia dopuszczalnych wielkości emisji zapewniających w normalnych warunkach eksploatacji nieprzekraczanie poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5 dyrektywy 2010/75/UE.
- (6) W art. 15 ust. 4 dyrektywy 2010/75/UE przewiduje się odstępstwa od wymogu określonego w art. 15 ust. 3 tylko w przypadku, w którym koszty związane z osiągnięciem poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami są nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do korzyści dla środowiska, ze względu na położenie geograficzne, lokalne warunki środowiskowe lub charakterystykę techniczną danej instalacji.
- (7) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE stanowi, że wymogi dotyczące monitorowania w odniesieniu do pozwolenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy, mają być oparte na wnioskach dotyczących monitorowania opisanych w konkluzjach dotyczących BAT.
- (8) Zgodnie z art. 21 ust. 3 dyrektywy 2010/75/UE w terminie czterech lat od publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT właściwy organ ma ponownie rozpatrzyć oraz w razie potrzeby zaktualizować wszystkie warunki pozwolenia, a także zapewnić zgodność instalacji z tymi warunkami pozwolenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

- (9) Decyzją Komisji z dnia 16 maja 2011 r. ustanowiono forum⁽¹⁾ wymiany informacji na podstawie art. 13 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, które składa się z przedstawicieli państw członkowskich, zainteresowanych branż i organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 dyrektywy 2010/75/UE Komisja otrzymała w dniu 6 czerwca 2013 r. opinię tego forum na temat proponowanej treści dokumentów referencyjnych BAT w zakresie produkcji chloro-alkalicznej oraz udostępniła ją publicznie⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 75 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji przedstawiono konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do produkcji chloro-alkalicznej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 17.5.2011, s. 3.

⁽²⁾ <https://circabc.europa.eu/w/browse/d4fbf23d-0da7-47fd-a954-0ada9ca91560>

ZAŁĄCZNIK

KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRODUKCJI CHLORO-ALKALICZNEJ

ZAKRES	37
INFORMACJE OGÓLNE	38
DEFINICJE	38
KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT	39
1. Technika wykorzystująca ogniwa	39
2. Likwidacja lub przekształcenie instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe	39
3. Wytwarzanie ścieków	41
4. Efektywność energetyczna	42
5. Monitorowanie emisji	43
6. Emisje do powietrza	44
7. Emisje do wody	45
8. Wytwarzanie odpadów	47
9. Rekultywacja terenu	47
GLOSARIUSZ	48

ZAKRES

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT obejmują określone rodzaje działalności przemysłowej wymienione w sekcji 4.2 lit. a) i c) załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE, a mianowicie produkcję chloro-alkalicznych substancji chemicznych (chloru, wodoru, wodorotlenku potasu, wodorotlenku sodu) w drodze elektrolizy solanki.

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT obejmują w szczególności następujące procesy i rodzaje działalności:

- magazynowanie soli,
- przygotowywanie, oczyszczanie i ponowne nasycanie solanki,
- elektrolizę solanki,
- stężanie, oczyszczanie i magazynowanie wodorotlenku sodu/potasu oraz obchodzenie się z wodorotlenkiem sodu/potasu,
- schładzanie, osuszanie, oczyszczanie, kondensowanie, skraplanie i magazynowanie chloru oraz obchodzenie się z chlorem,
- schładzanie, oczyszczanie, kondensowanie i magazynowanie wodoru oraz obchodzenie się z wodorem,
- przekształcanie instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe w instalacje wykorzystujące ogniwa membranowe,
- likwidacja instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe,
- rewitalizacja zakładów chloro-alkalicznych.

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT nie obejmują następujących rodzajów działalności lub procesów:

- elektrolizy kwasu solnego do celów produkcji chloru,
- elektrolizy solanki do celów produkcji chloranu sodu; proces ten podlega zakresowi dokumentu referencyjnego BAT dotyczącego wielkotonażowej produkcji związków nieorganicznych — stałych i innych (LVIC-S),
- elektrolizy stopionych soli do celów produkcji metali alkalicznych lub metali ziem alkalicznych i chloru; proces ten podlega zakresowi dokumentu referencyjnego BAT dotyczącego przemysłu metali nieżelaznych,
- produkcji specjalnych substancji takich jak alkoholany, ditionity i metale alkaliczne poprzez wykorzystanie amalgamatu metalu alkalicznego wyprodukowanego metodą ogniwa rtęciowego,
- produkcji chloru, wodoru lub wodorotlenku sodu/potasu w drodze procesów innych niż elektroliza.

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT nie obejmują niżej wymienionych aspektów produkcji chloro-alkalicznej, ponieważ podlegają one zakresowi dokumentu referencyjnego BAT dotyczącego wspólnych systemów oczyszczania/zagospodarowania ścieków i gazów odpadowych w sektorze chemicznym (CWW):

- oczyszczania ścieków w instalacji podłączonej szeregowo,
- systemów zarządzania środowiskowego,
- emisji hałasu.

Inne dokumenty referencyjne, które są istotne dla rodzajów działalności objętych niniejszymi konkluzjami dotyczącymi BAT:

Dokument referencyjny	Temat
Dokument referencyjny BAT dotyczący wspólnych systemów oczyszczania/zagospodarowania ścieków i gazów odpadowych w sektorze chemicznym (CWW)	Wspólne systemy oczyszczania/zagospodarowania ścieków i gazów odpadowych
Ekonomika i efekty wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska (ECM)	Ekonomika technik i efekty ich wzajemnych powiązań w odniesieniu do różnych komponentów środowiska

Dokument referencyjny	Temat
Emisje z miejsc magazynowania (EFS)	Magazynowanie materiałów i obchodzenie się z nimi
Efektywność energetyczna (ENE)	Ogólne aspekty efektywności energetycznej
Przemysłowe systemy chłodzenia (ICS)	Pośrednie chłodzenie wodą
Duże obiekty energetycznego spalania (LCP)	Obiekty energetycznego spalania o nominalnej mocy dostarczonej w paliwie wynoszącej 50 MW lub więcej
Ogólne zasady monitorowania (MON)	Ogólne aspekty monitorowania emisji i zużycia
Spalanie odpadów (WI)	Spalanie odpadów
Branże przetwarzania odpadów (WT)	Unieszkodliwianie odpadów

INFORMACJE OGÓLNE

Techniki wymienione i opisane w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT nie mają ani nakazowego, ani wyczerpującego charakteru. Dopuszcza się stosowanie innych technik, o ile zapewniają one co najmniej równoważny poziom ochrony środowiska.

O ile nie stwierdzono inaczej, konkluzje dotyczące BAT mają ogólne zastosowanie.

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) dla emisji do powietrza przedstawione w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT odnoszą się do:

- poziomów stężenia wyrażonych jako masa wyemitowanych substancji na objętość gazu odpadowego w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) po odliczeniu zawartości wody, lecz bez korekty zawartości tlenu, wyrażona w mg/m^3 .

Wartości BAT-AEL dla emisji do wody przedstawione w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT odnoszą się do:

- poziomów stężenia wyrażonych jako masa wyemitowanych substancji na objętość ścieków wyrażona w mg/l .

DEFINICJE

Do celów niniejszych konkluzji dotyczących BAT stosuje się następujące definicje:

Użyty termin	Definicja
Nowa instalacja	Instalacja po raz pierwszy używana w urządzeniu po publikacji niniejszych konkluzji dotyczących BAT lub pełne zastąpienie instalacji na istniejących fundamentach urządzenia po publikacji niniejszych konkluzji dotyczących BAT
Istniejąca instalacja	Instalacja, która nie jest nową instalacją
Nowa jednostka skraplająca chlor	Jednostka skraplająca chlor po raz pierwszy używana w instalacji po publikacji niniejszych konkluzji dotyczących BAT lub pełne zastąpienie jednostki skraplającej chlor po publikacji niniejszych konkluzji dotyczących BAT
Chlor i dwutlenek chloru, wyrażone jako Cl_2	Suma chloru (Cl_2) i dwutlenku chloru (ClO_2), mierzona wspólnie i wyrażona jako chlor (Cl_2)
Chlor wolny, wyrażony jako Cl_2	Suma rozpuszczonego chloru elementarnego, podchlorynu, kwasu podchlorawego, rozpuszczonego bromu elementarnego, podbromu i kwasu podbromowego, mierzona wspólnie i wyrażona jako Cl_2
Rtęć, wyrażona jako Hg	Suma wszystkich nieorganicznych i organicznych form rtęci, mierzona wspólnie i wyrażona jako Hg

KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT

1. Technika wykorzystująca ogniwa

BAT 1: W odniesieniu do produkcji chloro-alkalicznej BAT polegają na zastosowaniu jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej. Techniki wykorzystującej ogniwa rtęciowe w żadnym przypadku nie można uznać za BAT. Stosowania przepon azbestowych nie uznaje się za BAT.

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
a	Technika wykorzystująca ogniwa z membranami bipolarnymi	Ogniwa membranowe składają się z anody i katody, które są oddzielone membraną. W konfiguracji bipolarnej pojedyncze ogniwa membranowe są elektrycznie połączone w obwodzie szeregowym.	Zastosowanie ogólne
b	Technika wykorzystująca ogniwa z membranami monopolarnymi	Ogniwa membranowe składają się z anody i katody, które są oddzielone membraną. W konfiguracji monopolarnej pojedyncze ogniwa membranowe są elektrycznie połączone w obwodzie równoległym.	Nie ma zastosowania w nowych instalacjach o pojemności chloru > 20 kt rocznie
c	Technika wykorzystująca ogniwa z przeponami bezazbestowymi	Ogniwa niezawierające azbestu składają się z anody i katody, które są oddzielone przeponą niezawierającą azbestu. Poszczególne ogniwa są elektrycznie połączone w obwodzie szeregowym (bipolarnym) lub równoległym (monopolarnym).	Zastosowanie ogólne

2. Likwidacja lub przekształcenie instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe

BAT 2: BAT mają na celu ograniczenie emisji rtęci oraz wytwarzania odpadów zanieczyszczonych rtęcią podczas likwidacji lub przekształcania instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe poprzez sporządzenie i wdrożenie planu likwidacji obejmującego następujące aspekty:

- (i) włączenie niektórych pracowników mających doświadczenie w obsłudze poprzedniej instalacji na wszystkich etapach sporządzania i wdrażania planu;
- (ii) zapewnienie procedur i instrukcji w odniesieniu do wszystkich etapów wdrażania;
- (iii) zapewnienie szczegółowego programu szkoleń i nadzoru pracownikom, którzy nie mają doświadczenia w obchodzeniu się z rtęcią;
- (iv) określenie ilości rtęci metalicznej do odzysku oraz oszacowanie ilości odpadów do unieszkodliwienia i stopnia ich zanieczyszczenia rtęcią;
- (v) zapewnienie obszarów roboczych, które są:
  - a) zadaszone;
  - b) wyposażone w gładką, pochyłą, nieprzepuszczalną posadzkę umożliwiającą gromadzenie rozlanej rtęci w zbiorniku ściekowym;
  - c) dobrze oświetlone;
  - d) wolne od przeszkód i resztek, które mogą absorbować rtęć;
  - e) wyposażone w dopływ wody niezbędnej do mycia;
  - f) podłączone do systemu oczyszczania ścieków;
- (vi) opróżnienie ogniw i transport rtęci metalicznej do zbiorników poprzez:
  - a) utrzymanie zamkniętego systemu, o ile to możliwe;
  - b) wymywanie rtęci;
  - c) wykorzystanie transportu grawitacyjnego, o ile to możliwe;

- d) usunięcie z rtęci stałych zanieczyszczeń, o ile to konieczne;
  - e) napełnienie zbiorników do $\leq 80\%$ pojemności wolumetrycznej;
  - f) hermetyczne uszczelnienie zbiorników po ich napełnieniu;
  - g) umycie pustych ogniw, a następnie napełnienie ich wodą;
- (vii) przeprowadzenie wszelkich czynności związanych z demontażem i likwidacją poprzez:
- a) zastąpienie cięcia sprzętu na gorąco cięciem na zimno, o ile to możliwe;
  - b) składowanie zanieczyszczonego sprzętu w odpowiednich miejscach;
  - c) częste mycie posadzki w obszarze roboczym;
  - d) niezwłoczne usuwanie rozlanej rtęci za pomocą urządzeń absorpcyjnych z filtrami węgla aktywnego;
  - e) uwzględnienie strumieni odpadów;
  - f) oddzielenie odpadów zanieczyszczonych rtęcią od odpadów niezanieczyszczonych;
  - g) odkażenie odpadów zanieczyszczonych rtęcią przy użyciu mechanicznych i fizycznych metod oczyszczania (np. mycie, wibracje ultradźwiękowe, odkurzacze), chemicznych metod oczyszczania (np. mycie podchlorynem, chlorowaną solanką lub nadtlenkiem wodoru) lub termicznych metod oczyszczania (np. destylacja/retorta);
  - h) ponowne wykorzystywanie lub recykling odkażonego sprzętu, o ile to możliwe;
  - i) odkażenie budynku poprzez umycie ścian i podłogi, a następnie pokrycie lub pomalowanie ich nieprzepuszczalną warstwą, jeśli budynek ma być ponownie wykorzystywany;
  - j) odkażenie lub odnowienie systemów gromadzenia ścieków w instalacji lub wokół niej;
  - k) zamknięcie obszaru roboczego i oczyszczenie powietrza układu wentylacji, jeśli przewidywane jest wysokie stężenie rtęci (np. do mycia pod wysokim ciśnieniem); metody oczyszczania powietrza układu wentylacji obejmują adsorpcję powietrza na jodowanym lub siarkowanym węglu aktywnym, mycie przy użyciu podchlorynu lub chlorowanej solanki, lub dodanie chloru do dichlorku ditęci w formie stałej;
  - l) oczyszczanie ścieków zawierających rtęć, w tym wody wykorzystywanej do mycia sprzętu ochronnego;
  - m) monitorowanie obecności rtęci w powietrzu, wodzie i odpadach, w tym przez odpowiedni okres po zakończeniu likwidacji lub przekształcenia;
- (viii) o ile jest to konieczne, tymczasowe magazynowanie rtęci metalicznej w zakładzie w odpowiednich urządzeniach, które są:
- a) dobrze oświetlone i odporne na czynniki atmosferyczne;
  - b) wyposażone w odpowiedni system ochrony pośredniej, który umożliwia zachowanie 110 % objętości cieczy w dowolnym pojedynczym zbiorniku;
  - c) wolne od przeszkód i resztek, które mogą absorbować rtęć;

- d) wyposażone w urządzenia absorpcyjne z filtrami węgla aktywnego;
- e) okresowo kontrolowane, zarówno wzrokowo, jak i za pomocą urządzeń służących do monitorowania rtęci;
- (ix) transport, potencjalne dalsze oczyszczanie i unieszkodliwianie odpadów, o ile są konieczne.

BAT 3: BAT mają na celu ograniczenie emisji rtęci do wody podczas likwidacji lub przekształcania instalacji wykorzystujących ogniwa rtęciowe poprzez zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej.

	Technika	Opis
a	Utlenianie i wymiana jonowa	Środki utleniające takie jak podchloryn, chlor lub nadtlenek wodoru są wykorzystywane do pełnego przekształcenia rtęci w jej utlenioną formę, która jest następnie usuwana przez żywice jonowymiennie.
b	Utlenianie i strącanie	Środki utleniające takie jak podchloryn, chlor lub nadtlenek wodoru są wykorzystywane do pełnego przekształcenia rtęci w jej utlenioną formę, która jest następnie usuwana metodą strącania jako siarczek rtęci i filtrowana.
c	Redukcja i adsorpcja węgla aktywnego	Środki redukujące takie jak hydroksyloamina są wykorzystywane do pełnego przekształcenia rtęci w jej elementarną formę, która jest następnie usuwana poprzez koalescencję i odzyskanie rtęci metalicznej i adsorbowana na węglu aktywnym.

Związany z BAT poziom efektywności środowiskowej ⁽¹⁾ dla emisji rtęci do wody, wyrażony jako Hg, na wylocie instalacji oczyszczania rtęci podczas likwidacji lub przekształcania wynosi 3–15 µg/l w przepływowych proporcjonalnych całodobowych próbkach wieloskładnikowych pobieranych codziennie. Powiązany monitoring jest opisany w BAT 7.

3. Wytwarzanie ścieków

BAT 4: BAT mają na celu ograniczenie wytwarzania ścieków poprzez zastosowanie kombinacji poniżej przedstawionych technik.

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
a	Recykulacja solanki	Zubożona solanka z ogniw elektrolitycznych jest ponownie nasykana solą bryłową lub poprzez odparowanie i z powrotem kierowana do ogniw.	Nie ma zastosowania do instalacji wykorzystujących ogniwa z przeponami. Nie ma zastosowania do instalacji wykorzystujących ogniwa membranowe oraz stosujących solankę wydobytą z roztworu, w przypadku gdy dostępne są liczne zasoby soli i wody oraz odbiornik wody słonej, który toleruje wysokie poziomy emisji chlorku. Nie ma zastosowania do instalacji wykorzystujących ogniwa membranowe oraz stosujących proces wychwytywania solanki w innych jednostkach produkcyjnych.
b	Recykling innych strumieni procesowych	Strumienie procesowe z instalacji chloroalkalicznej takie jak kondensaty z przetwarzania chloru, wodorotlenku sodu/potasu i wodoru są kierowane z powrotem na różne etapy procesu. Stopień recyklingu jest ograniczony przez wymogi czystości strumienia cieczy, do którego jest kierowany strumień procesowy po recyklingu, oraz przez bilans wodny instalacji.	Zastosowanie ogólne
c	Recykling ścieków zawierających sól pochodzących z innych procesów produkcyjnych	Ścieki zawierające sól pochodzące z innych procesów produkcyjnych są oczyszczane i kierowane z powrotem do systemu solankowego. Stopień recyklingu jest ograniczony przez wymogi czystości systemu solankowego oraz przez bilans wodny instalacji.	Nie ma zastosowania do instalacji, w których przypadku dodatkowe oczyszczanie tego rodzaju ścieków równoważy korzyści środowiskowe.

⁽¹⁾ Zważywszy na to, że ten poziom efektywności nie odnosi się do normalnych warunków eksploatacyjnych, nie jest on poziomem emisji związanym z najlepszymi dostępnymi technikami w rozumieniu art. 3 pkt 13 dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (2010/75/UE).

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
d	Wykorzystanie ścieków do wydobycia otworowego	Ścieki z instalacji chloro-alkalicznej są oczyszczane i pompowane z powrotem do kopalni soli.	Nie ma zastosowania do instalacji wykorzystujących ogniwa membranowe oraz stosujących proces wychwytywania solanki w innych jednostkach produkcyjnych. Nie ma zastosowania, gdy kopalnia znajduje się na znacznie wyższej wysokości niż instalacja.
e	Zagęszczanie osadów z filtracji solanki	Osady z filtracji solanki są zagęszczane w prasach filtracyjnych, obrotowych filtrach bębnowych próżniowych lub wirówkach. Pozostała woda jest przekazywana z powrotem do systemu solankowego.	Nie ma zastosowania, gdy osady z filtracji solanki można usunąć jako suchą masę. Nie ma zastosowania do instalacji, które ponownie wykorzystują ścieki do wydobycia otworowego.
f	Nanofiltracja	Szczególny rodzaj filtracji membranowej (wielkość porów membrany wynosi około 1 nm) wykorzystywany do stężenia siarczanu w procesie wychwytywania solanki, co prowadzi do zmniejszenia ilości ścieków.	Ma zastosowanie do instalacji wykorzystujących ogniwa membranowe oraz stosujących proces recyrkulacji solanki, jeśli wskaźnik wychwytywania solanki określa stężenie siarczanu.
g	Techniki redukcji emisji chloranu	Techniki redukcji emisji chloranu są opisane w BAT 14. Techniki te zmniejszają ilość wychwytywanej solanki.	Mają zastosowanie do instalacji wykorzystujących ogniwa membranowe oraz stosujących proces recyrkulacji solanki, jeśli wskaźnik wychwytywania solanki określa stężenie chloranu.

4. Efektywność energetyczna

BAT 5: BAT mają na celu efektywne użytkowanie energii w procesie elektrolizy poprzez zastosowanie kombinacji poniżej przedstawionych technik.

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
a	Wysokosprawne membrany	Wysokosprawne membrany wykazują niskie spadki napięcia i wysokie wartości skuteczności prądowej, jednocześnie zapewniając stabilność mechaniczną i chemiczną w danych warunkach eksploatacji.	Mają zastosowanie w instalacjach wykorzystujących ogniwa membranowe podczas zmiany membran na koniec ich okresu trwałości.
b	Przepony bezazbestowe	Przepony bezazbestowe składają się z polimeru fluorowęglowego i wypełniaczy takich jak dwutlenek cyrkonu. Przepony te wykazują niższe wartości nadnapięcia oporowego niż przepony azbestowe.	Zastosowanie ogólne
c	Wysokowydajne elektrody i powłoki	Elektrody i powłoki z polepszonym odprowadzaniem gazu (niskie nadnapięcie pęcherzyków gazu) i niskimi wartościami nadnapięcia elektrody.	Mają zastosowanie podczas zmiany powłok na koniec ich okresu trwałości.
d	Solanka o wysokiej czystości	Solanka jest wystarczająco oczyszczona, aby zminimalizować zanieczyszczenie elektrod i przepon/membran, które w innym razie zwiększałyby zużycie energii.	Zastosowanie ogólne

BAT 6: BAT mają na celu efektywne użytkowanie energii poprzez maksymalizację wykorzystania wodoru wyprodukowanego wspólnie w procesie elektrolizy jako odczynnika chemicznego lub paliwa.

Opis

Wodór może być wykorzystywany w reakcjach chemicznych (np. do produkcji amoniaku, nadtlenu wodoru, kwasu solnego i metanolu; redukcji związków organicznych; hydrosulfuryzacji ropy naftowej; uwodorniania olejów i tłuszczów; terminacji łańcucha w produkcji poliolefinów) lub jako paliwo w procesie spalania wykorzystywanego do produkcji pary wodnej lub prądu lub do ogrzewania pieca. Stopień wykorzystania wodoru jest uzależniony od wielu czynników (np. zapotrzebowanie na wodór jako odczynnik w zakładzie, zapotrzebowanie na parę wodną w zakładzie, odległość od potencjalnych użytkowników).

5. Monitorowanie emisji

BAT 7: BAT mają na celu monitorowanie emisji do powietrza i wody poprzez zastosowanie technik monitorowania zgodnie z normami EN z co najmniej poniżej wskazaną częstotliwością. W przypadku niedostępności norm EN BAT mają na celu stosowanie norm ISO, norm krajowych lub innych norm międzynarodowych, które zapewniają dostarczanie danych o równoważnej jakości naukowej.

Medium środowiskowe	Substancja(-e)	Punkt poboru próbek	Metoda	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
Powietrze	Chlor i dwutlenek chloru, wyrażone jako Cl ₂ ⁽¹⁾	Wylot jednostki absorbującej chlor	Ogniwa elektrochemiczne	Brak dostępnej normy EN lub ISO	Stała	—
			Absorpcja w roztworze, z późniejszą analizą	Brak dostępnej normy EN lub ISO	Co roku (przy najmniej trzy pomiary w kolejnych godzinach)	BAT 8
Woda	Chloran	W miejscu, w którym emisja opuszcza instalację	Chromatografia jonowa	EN ISO 10304-4	Co miesiąc	BAT 14
	Chlorek	Wychwytywanie solanki	Chromatografia jonowa lub analiza przepływu	EN ISO 10304-1 lub EN ISO 15682	Co miesiąc	BAT 12
	Chlor wolny ⁽¹⁾	Blisko źródła	Potencjał redukcji	Brak dostępnej normy EN lub ISO	Stała	—
		W miejscu, w którym emisja opuszcza instalację	Chlor wolny	EN ISO 7393-1 lub -2	Co miesiąc	BAT 13
	Halogenowany związek organiczny	Wychwytywanie solanki	Adsorbowalne organicznie związki chlorowców (AOX)	Załącznik A do EN ISO 9562	Co roku	BAT 15
Rtęć	Wylot jednostki oczyszczającej rtęć	Absorpcyjna spektrometria atomowa lub atomowa spektrometria fluorescencyjna	EN ISO 12846 lub EN ISO 17852	Codziennie	BAT 3	

Medium środowiskowe	Substancja(-e)	Punkt poboru próbek	Metoda	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
	Siarczan	Wychwytywanie solanki	Chromatografia jonowa	EN ISO 10304-1	Co roku	—
	Odpowiednie metale ciężkie (np. nikiel, miedź)	Wychwytywanie solanki	Optyczna spektrometria emisji z plazmą wzbudzoną indukcyjnie lub spektrometria mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie	EN ISO 11885 lub EN ISO 17294-2	Co roku	—

(¹) Monitorowanie obejmuje zarówno monitorowanie stałe, jak i okresowe.

6. Emisje do powietrza

BAT 8: BAT mają na celu ograniczenie skanalizowanych emisji chloru i dwutlenku chloru do powietrza z obróbki chloru poprzez zaprojektowanie, konserwację i eksploatację jednostki absorbującej chlor, która obejmuje odpowiednie połączenie następujących cech:

- (i) jednostka absorbująca jest umieszczona na upakowanych kolumnach lub ejektorach z roztworem alkalicznym (np. roztworem wodorotlenku sodowego) jako cieczą myjącą;
- (ii) jednostka absorbująca jest wyposażona w urządzenie dozujące nadtlenek wodoru lub oddzielną płuczkę mokrą z nadtlenkiem wodoru, o ile jest to niezbędne w celu zmniejszenia stężenia dwutlenku chloru;
- (iii) wielkość jest dostosowana do najbardziej pesymistycznego scenariusza (na podstawie oceny ryzyka) pod względem wyprodukowanej ilości chloru i wskaźnika przepływu (absorpcja pełnej produkcji przez dostateczny czas do wyłączenia instalacji);
- (iv) wielkość zapasu płynu myjącego i pojemności magazynowej musi zawsze wykazywać nadwyżkę;
- (v) w przypadku upakowanych kolumn ich wielkość powinna umożliwiać zapobieganie zalewaniu w każdej sytuacji;
- (vi) zapobieganie przedostawaniu się płynnego chloru do jednostki absorbującej;
- (vii) zapobieganie cofaniu się cieczy myjącej do systemu zawierającego chlor;
- (viii) zapobieganie strącaniu się związków stałych do jednostki absorbującej;
- (ix) wykorzystanie wymienników ciepła do ograniczenia temperatury w jednostce absorbującej poniżej 55 °C przez cały czas;
- (x) dostarczanie rozrzedzonego powietrza po absorpcji chloru w celu zapobieżenia tworzeniu się wybuchowych mieszanek gazu;
- (xi) stosowanie materiałów budowlanych odpornych na niezwykle korozyjne warunki;
- (xii) stosowanie sprzętu zapasowego, na przykład dodatkowej płuczki połączonej szeregowo z pracującym urządzeniem, awaryjnego zbiornika z cieczą myjącą dostarczaną do płuczki siłą ciężkości, wentylatorów awaryjnych i zapasowych, pomp awaryjnych i zapasowych;
- (xiii) zapewnienie niezależnego systemu awaryjnego dla najważniejszych urządzeń elektrycznych;
- (xiv) zapewnienie automatycznego przełącznika na system awaryjny w nagłych sytuacjach, w tym podczas okresowych kontroli tego systemu i przełącznika;
- (xv) zapewnienie systemu monitorowania i ostrzegania w odniesieniu do następujących parametrów:
  - a) chloru na wylocie jednostki absorbującej i na obszarze sąsiadującym;
  - b) temperatury cieczy myjących;

- c) potencjału redukcji i zasadowości cieczy myjących;
- d) ciśnienia odsysania;
- e) wskaźnika przepływu cieczy myjących.

Związany z BAT poziom emisji dla chloru i dwutlenku chloru, mierzony wspólnie i wyrażony jako Cl_2 , wynosi 0,2–1,0 mg/l^3 jako średnia wartość przynajmniej trzech pomiarów w kolejnych godzinach przeprowadzanych przynajmniej raz w roku na wylocie jednostki absorbującej chlor. Powiązany monitoring jest opisany w BAT 7.

BAT 9: Stosowania czterochloru węgla do usunięcia trichloru azotu lub odzyskania chloru z gazu resztkowego nie uznaje się za BAT.

BAT 10: Wykorzystania środków chłodzących o wysokim współczynniku ocieplenia globalnego i każdego gazu, w przypadku którego przekracza on 150 (np. w przypadku wielu fluorowęglowodorów (HFC)), w nowych jednostkach skraplających chlor nie można uznać za BAT.

Opis

Odpowiednie czynniki chłodnicze obejmują na przykład:

- połączenie dwutlenku węgla i amoniaku w dwóch obwodach chłodzących,
- chlor,
- wodę.

Możliwość zastosowania

Przy wyborze czynnika chłodniczego należy wziąć pod uwagę bezpieczeństwo operacyjne i efektywność energetyczną.

7. Emisje do wody

BAT 11: BAT mają na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń do wody poprzez zastosowanie odpowiedniej kombinacji poniżej przedstawionych technik.

	Technika	Opis
a	Techniki zintegrowane z procesem ⁽¹⁾	Techniki, które zapobiegają wytwarzaniu zanieczyszczeń lub je ograniczają
b	Oczyszczanie ścieków u źródła ⁽¹⁾	Techniki zmniejszenia lub recyklingu zanieczyszczeń przed ich zrzutem do systemu gromadzenia ścieków
c	Wstępne oczyszczanie ścieków ⁽²⁾	Techniki zmniejszenia zanieczyszczeń przed ostatecznym oczyszczeniem ścieków
d	Ostateczne oczyszczanie ścieków ⁽²⁾	Ostateczne oczyszczanie ścieków metodami mechanicznymi, fizykochemicznymi lub biologicznymi przez zrzutem do odbiornika wody

⁽¹⁾ Objęte BAT 1, 4, 12, 13, 14 i 15.

⁽²⁾ W zakresie dokumentu referencyjnego BAT dotyczącego wspólnych systemów oczyszczania/zagospodarowania ścieków i gazów odpadowych w sektorze chemicznym (CWW)

BAT 12: BAT mają na celu ograniczenie emisji chlorku do wody z instalacji chloro-alkalicznej poprzez zastosowanie kombinacji technik przedstawionych w BAT 4.

BAT 13: BAT mają na celu ograniczenie emisji chloru wolnego do wody z instalacji chloro-alkalicznej poprzez oczyszczenie strumieni ścieków zawierających chlor wolny możliwie najbliżej źródła w celu zapobieżenia odpędzaniu chloru lub tworzeniu się fluorowcowanych związków organicznych poprzez zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej.

	Technika	Opis
a	Redukcja chemiczna	Chlor wolny ulega zniszczeniu w reakcji z czynnikami redukującymi takimi jak siarczek i nadtlenek wodoru w zbiornikach mieszających.
b	Rozkład katalityczny	Chlor wolny ulega rozkładowi na chlorek i tlen w reaktorach katalitycznych z nieruchomym złożem. Katalizatorem może być tlenek niklu aktywowany żelazem na podłożu z tlenku glinu.

	Technika	Opis
c	Rozkład termiczny	Chlor wolny ulega rozkładowi na chlorek i chloran w procesie rozkładu termicznego w temperaturze około 70 °C. Powstały odciek wymaga dalszego oczyszczenia w celu ograniczenia emisji chloranu i bromianu (BAT 14).
d	Rozkład kwasowy	Chlor wolny ulega rozkładowi w procesie zakwaszania, z późniejszym uwolnieniem i odzyskaniem chloru. Rozkład kwasowy można przeprowadzić w oddzielnym reaktorze lub poprzez recykling ścieków i ich wprowadzenie do systemu solankowego. Stopień recyklingu ścieków wprowadzanych później do obiegu solanki jest ograniczony przez bilans wodny instalacji.
e	Recykling ścieków	Strumienie ścieków z instalacji chloro-alkalicznej, które zawierają chlor wolny, są poddawane recyklingowi i wprowadzane do innych jednostek produkcyjnych.

Związany z BAT poziom emisji dla chloru wolnego, wyrażony jako Cl_2 , wynosi 0,05–0,2 mg/l w próbkach punktowych pobieranych co najmniej raz w miesiącu w miejscu, w którym emisja opuszcza instalację. Powiązany monitoring jest opisany w BAT 7.

BAT 14: BAT mają na celu ograniczenie emisji chloranu do wody z instalacji chloro-alkalicznej poprzez zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej.

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
a	Wysokosprawne membrany	Membrany wykazujące wysokie wartości skuteczności prądowej, które ograniczają tworzenie się chloranu i jednocześnie zapewniają stabilność mechaniczną i chemiczną w danych warunkach eksploatacji.	Mają zastosowanie w instalacjach wykorzystujących ogniwa membranowe podczas zmiany membran na koniec ich okresu trwałości.
b	Powłoki wysokosprawne	Powłoki z niskimi wartościami nadnapięcia elektrod, których wykorzystanie prowadzi do ograniczenia tworzenia się chloranu i zwiększenia tworzenia się tlenu na anodzie.	Mają zastosowanie podczas zmiany powłok na koniec ich okresu trwałości. Ich zastosowanie mogą ograniczać wymogi jakościowe odnoszące się do wyprodukowanego chloru (stężenie tlenu).
c	Solanka o wysokiej czystości	Solanka jest wystarczająco oczyszczona, aby zminimalizować zanieczyszczenie elektrod i przepon/membran, które w innym razie zwiększałyby tworzenie się chloranu.	Zastosowanie ogólne
d	Zakwaszanie solanki	Solanka jest zakwaszana przed elektrolizą, aby zmniejszyć tworzenie się chloranu. Stopień zakwaszenia ogranicza rezystywność stosowanych urządzeń (np. membran i anod).	Zastosowanie ogólne
e	Redukcja kwasowa	Chloran jest redukowany przy użyciu kwasu solnego przy wartościach pH wynoszących 0 i w temperaturze powyżej 85 °C.	Nie ma zastosowania do instalacji solankowych pracujących na zasadzie „once-through” (w systemie jednaprzejściowym).
f	Redukcja katalityczna	W ciśnieniowym reaktorze trójfazowym ze stałym złożem chloran jest redukowany do chlorku przy użyciu wodoru i katalizatora rodowego w reakcji trójfazowej.	Nie ma zastosowania do instalacji solankowych pracujących na zasadzie „once-through” (w systemie jednaprzejściowym).

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
g	Wykorzystanie strumieni ścieków zawierających chloran w innych jednostkach produkcyjnych	Strumienie ścieków z instalacji chloro-alkalicznej są poddawane recyklingowi i wprowadzane do innych jednostek produkcyjnych, zazwyczaj do systemu solankowego jednostki produkującej chloran sodu.	Proces ten jest ograniczony do zakładów, które mogą wykorzystać takiej jakości strumienie ścieków w innych jednostkach produkcyjnych.

BAT 15: BAT mają na celu ograniczenie emisji fluorowcowanych związków organicznych do wody z instalacji chloro-alkalicznej poprzez zastosowanie kombinacji technik przedstawionych poniżej.

	Technika	Opis
a	Selekcja i kontrola soli i materiałów pomocniczych	Sól i materiały pomocnicze są selekcjonowane i kontrolowane w celu ograniczenia poziomu organicznego zanieczyszczenia solanki.
b	Oczyszczanie wody	Techniki takie jak filtracja membranowa, wymiana jonowa, naświetlanie promieniami UV i adsorpcja na węglu aktywnym można wykorzystywać do oczyszczania wody technologicznej, ograniczając tym samym poziom zanieczyszczenia organicznego solanki.
c	Selekcja i kontrola sprzętu	Sprzęt taki jak ogniwa, tuby, zawory i pompy jest starannie selekcjonowany w celu ograniczenia potencjalnego wymywania zanieczyszczenia organicznego do solanki.

8. Wytwarzanie odpadów

BAT 16: BAT mają na celu ograniczenie ilości zużytego kwasu siarkowego przekazanego do usunięcia poprzez zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej. Neutralizacji kwasu siarkowego zużytego w wyniku suszenia chloru przy użyciu pierwotnych odczynników nie uznaje się za BAT.

	Technika	Opis	Możliwość zastosowania
a	Wykorzystanie w zakładzie lub poza zakładem	Zużyty kwas jest wykorzystywany do innych celów takich jak kontrola pH w procesie i ściekach lub usuwanie nadmiaru podchlorynu.	Ma zastosowanie do instalacji, które wykazują zapotrzebowanie na takiej jakości zużyty kwas w zakładzie lub poza zakładem.
b	Zmiana stężenia	Zmiana stężenia zużytego kwasu jest przeprowadzana w zakładzie lub poza zakładem w wyparkach próżniowych ze sprzężeniem zwrotnym poprzez pośrednie ogrzewanie lub wzmacnianie przy użyciu trójtlenku siarki.	Zmiana stężenia poza zakładem jest ograniczona do zakładów, w których przy-padku usługodawca ma swoją siedzibę w bliskiej odległości.

Związany z BAT poziom efektywności środowiskowej dla ilości zużytego kwasu siarkowego przekazanego do usunięcia wyrażony jako H_2SO_4 (96 wt-%), wynosi $\leq 0,1$ kg na tonę wyprodukowanego chloru.

9. Rekultywacja terenu

BAT 17: BAT mają na celu ograniczenie zanieczyszczenia gleby, wody gruntowej i powietrza oraz powstrzymanie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i ich przedostawania się do fauny i flory z zanieczyszczonych zakładów chloro-alkalicznych poprzez sporządzenie i wdrożenie planu rekultywacji terenu obejmującego następujące aspekty:

- (i) wdrożenie awaryjnych technik odcięcia dróg narażenia oraz przerwania rozprzestrzeniania się zanieczyszczenia;
- (ii) badanie wstępne mające na celu określenie pochodzenia, zasięgu i składu zanieczyszczenia (np. rtęci, PCDD/PCDF, polichlorowanych naftalenów);
- (iii) charakteryzację zanieczyszczenia łącznie z badaniami i przygotowaniem raportu;
- (iv) ocenę ryzyka w czasie i przestrzeni jako funkcji obecnego i zatwierdzonego przyszłego wykorzystania zakładu;
- (v) przygotowanie projektu inżynierskiego obejmującego:
  - a) odkażenie lub stałą hermetyzację;

- b) terminarze;
  - c) plan monitorowania;
  - d) planowanie finansowe i inwestycje służące realizacji celu;
- (vi) wdrożenie projektu inżynierskiego, aby zakład – mając na uwadze jego obecne i zatwierdzone przyszłe wykorzystanie – nie stwarzał już istotnego ryzyka dla zdrowia człowieka lub środowiska naturalnego. W zależności od innych obowiązków może istnieć konieczność wdrożenia projektu inżynierskiego w bardziej rygorystyczny sposób;
- (vii) ograniczenia eksploatacji zakładu, jeśli są one konieczne ze względu na pozostałe zanieczyszczenie oraz z uwzględnieniem obecnego i zatwierdzonego przyszłego wykorzystania zakładu;
- (viii) powiązany monitoring w obrębie zakładu oraz na obszarach sąsiadujących, mający na celu weryfikację osiągnięcia i utrzymania celów.

Opis

Plan rekultywacji terenu jest często sporządzany i wdrażany po podjęciu decyzji o likwidacji instalacji, mimo że inne wymogi mogą dyktować plan (częściowej) rekultywacji terenu bez przerywania eksploatacji instalacji.

Niektóre elementy planu rekultywacji terenu mogą się pokrywać, zostać pominięte lub przeprowadzone w innej kolejności, w zależności od innych wymogów.

Możliwość zastosowania

Możliwość zastosowania BAT 17 (v) do 17 (viii) jest uzależniona od wyników oceny ryzyka określonej w BAT 17 (iv).

GLOSARIUSZ

Anoda	Elektroda, przez którą prąd elektryczny wpływa do spolaryzowanego urządzenia elektrycznego. Biegunowość może być dodatnia lub ujemna. W przypadku ogniw elektrolitycznych reakcja utlenienia zachodzi na anodzie naładowanej dodatnio.
Azbest	Zbiór sześciu występujących w przyrodzie minerałów krzemianowych wydobywanych komercyjnie ze względu na ich pożądane właściwości fizyczne. Chryzotyl (nazywany również azbestem białym) jest jedyną formą azbestu znajdującą zastosowanie w instalacjach wykorzystujących ogniwa z prępnami.
Elektroda	Przewodnik elektryczny wykorzystywany do kontaktu z niemetalową częścią obwodu elektrycznego.
Elektroliza	Przepływ bezpośredniego prądu elektrycznego przez substancję jonową, który prowadzi do reakcji chemicznych na elektrodach. Substancja jonowa jest albo roztopiona albo rozpuszczona w odpowiednim rozpuszczalniku.
EN	Norma europejska przyjęta przez CEN (Europejski Komitet Normalizacyjny).
HFC	Fluorowęglowodór.
ISO	Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna lub norma przyjęta przez tę organizację.
Katoda	Elektroda, przez którą prąd elektryczny wypływa ze spolaryzowanego urządzenia elektrycznego. Biegunowość może być dodatnia lub ujemna. W przypadku ogniw elektrolitycznych reakcja zachodzi na katodzie naładowanej ujemnie.
Nad napięcie	Różnica napięcia pomiędzy określonym w sposób termodynamiczny potencjałem redukcji półreakcji a potencjałem, przy którym można zaobserwować doświadczalnie reakcję redoks. W przypadku ogniwa elektrolitycznego nad napięcie prowadzi do zużycia większej ilości energii niż oczekuje się na podstawie analizy termodynamicznej w przypadku energii do wywołania reakcji.
PCDD	Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny.
PCDF	Polichlorowany dibenzofuran.
Solanka	Roztwór nasycony lub prawie nasycony chlorkiem sodu lub chlorkiem potasu.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2013 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. ROLNICTWA

z dnia 28 listopada 2013 r.

dotycząca zmiany załącznika 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi

(2013/733/UE)

WSPÓLNY KOMITET DS. ROLNICTWA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, w szczególności jej art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi (zwana dalej „Umową”) weszła w życie z dniem 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik 10 do Umowy dotyczy uznawania kontroli zgodności świeżych owoców i warzyw z normami handlowymi.
- (3) Na podstawie art. 6 załącznika 10 do Umowy Grupa Robocza ds. Owoców i Warzyw analizuje wszelkie kwestie dotyczące załącznika 10 i jego wejścia w życie oraz dokonuje okresowych przeglądów wewnętrznych przepisów ustawowych i wykonawczych Stron w obszarach objętych załącznikiem 10. Grupa robocza opracowuje w szczególności wnioski, które przedkłada komitetowi, w celu przyjęcia i aktualizacji dodatków do załącznika. Grupa robocza stwierdziła, że treść artykułów załącznika 10 oraz dodatki do niego należy dostosować,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załącznik 10 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 2013 r.

Sporządzono w Bernie dnia 28 listopada 2013 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu ds. Rolnictwa

Susana MARAZUELA-AZPIROZ

Szef delegacji UE

Jacques CHAVAZ

Przewodniczący i szef
Delegacji Szwajcarii

Michaël WÜRZNER

Sekretarz Komitetu

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK 10

DOTYCZĄCY UZNAWANIA KONTROLI ZGODNOŚCI ŚWIEŻYCH OWOCÓW I WARZYW Z NORMAMI HANDLOWYMI

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejszy załącznik stosuje się do owoców i warzyw przeznaczonych do spożycia w stanie świeżym lub suszonym, w odniesieniu do których zostały ustanowione normy handlowe lub istnieją normy uznane przez Unię Europejską za alternatywne w odniesieniu do ogólnej normy handlowej, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (»rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku«)⁽¹⁾, z wyjątkiem owoców cytrusowych.

Artykuł 2

Cel

1. Jeżeli produkty określone w art. 1 oraz pochodzące ze Szwajcarii lub Unii Europejskiej są powrotnie wywożone ze Szwajcarii do Unii Europejskiej i towarzyszy im świadectwo zgodności, o którym mowa w art. 3, nie podlegają one wewnątrz Unii Europejskiej kontroli zgodności z normami przed ich wprowadzeniem do obszaru celnego Unii Europejskiej.

2. Office Fédéral de l'Agriculture (Federalny Urząd ds. Rolnictwa) jest wyznaczony jako organ odpowiedzialny za kontrole zgodności z normami Unii Europejskiej i normami równoważnymi dla produktów pochodzących ze Szwajcarii lub Unii Europejskiej powrotnie wywożonych ze Szwajcarii do Unii Europejskiej. W tym celu Office Fédéral de l'Agriculture może upoważnić organy kontrolne wymienione w dodatku 1 w celu powierzenia im kontroli zgodności na następujących warunkach:

- Office Fédéral de l'Agriculture zgłasza upoważnione organy Komisji Europejskiej,
  - organy te wydają świadectwo, o którym mowa w art. 3,
  - upoważnione organy muszą dysponować inspektorami, którzy odbyli szkolenie uznawane przez Office Fédéral de l'Agriculture, wyposażeniem i instalacjami niezbędnymi do przeprowadzania weryfikacji i analiz wymaganych do kontroli oraz odpowiednim sprzętem do przekazywania informacji.
3. Jeżeli przed wprowadzeniem do szwajcarskiego obszaru celnego Szwajcaria stosuje w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 kontrolę zgodności z normami handlowymi, ustanawia przepisy równoważne przepisom przewidzianym w niniejszym załączniku i pozwalające produktom pochodzącym z Unii Europejskiej na wyłączenie z tego rodzaju kontroli.

Artykuł 3

Świadectwo zgodności

1. Do celów niniejszego załącznika: »świadectwo zgodności« oznacza:

- bądź formularz przewidziany w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw⁽²⁾,
- bądź formularz szwajcarski przewidziany w dodatku 2 do niniejszego załącznika,
- bądź formularz EKG/ONZ załączony do Protokołu Genewskiego w sprawie normalizacji świeżych owoców i warzyw oraz suszonych owoców,
- bądź formularz OECD załączony do decyzji Rady OECD w sprawie »systemu« OECD dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dotyczących owoców i warzyw.

2. Do przesyłki produktów pochodzących ze Szwajcarii lub Unii Europejskiej, powrotnie wywożonych do Unii Europejskiej ze Szwajcarii, zostaje dołączone świadectwo zgodności, do chwili kiedy zostaną one dopuszczone do swobodnego obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

3. Świadectwo zgodności musi posiadać pieczęć jednego z organów wymienionych w dodatku 1 do niniejszego załącznika.

4. W przypadku gdy pełnomocnictwo przewidziane w art. 2 ust. 2 zostanie cofnięte, świadectwa zgodności wydane przez dany organ kontrolny nie będą uznawane do celów niniejszego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

*Artykuł 4***Wymiana informacji**

1. Na podstawie art. 8 umowy Strony przekazują sobie w szczególności wykaz właściwych organów i upoważnionych organów kontroli zgodności. Komisja Europejska powiadamia Office Fédéral de l'Agriculture o nieprawidłowościach i stwierdzonych naruszeniach odnośnie do zgodności z obowiązującymi normami przesyłek owoców i warzyw pochodzących ze Szwajcarii lub Unii Europejskiej, jeżeli są one powrotnie wywożone ze Szwajcarii do Unii Europejskiej i towarzyszą im świadectwa zgodności.
2. W celu ustalenia zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 2 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie Office Fédéral de l'Agriculture dopuszcza, na wniosek Komisji Europejskiej, by kontrole przeprowadzane wspólnie przez upoważnione organy mogły być dokonywane na miejscu.
3. Wspólna kontrola odbywa się zgodnie z procedurą zaproponowaną przez Grupę Roboczą do spraw Owoców i Warzyw i przyjętą przez Komitet.

*Artykuł 5***Klauzula ochronna**

1. Umawiające się Strony konsultują się wzajemnie, jeżeli jedna z nich uważa, że druga nie wypełniła zobowiązania przewidzianego w niniejszym załączniku.
2. Umawiająca się Strona, która wnioskuje o konsultacje, przekazuje drugiej Stronie wszystkie informacje konieczne do szczegółowego zbadania danej sprawy.
3. Jeśli stwierdza się, że przesyłki owoców i warzyw pochodzących ze Szwajcarii lub Unii Europejskiej i powrotnie wywożonych do Unii Europejskiej ze Szwajcarii, którym towarzyszy świadectwo zgodności, nie odpowiadają obowiązującym normom, i jeśli każda zwłoka lub opóźnienie mogą osłabić skuteczność zapobiegania nadużyciom finansowym lub zakłócić konkurencję, można bez wcześniejszej konsultacji przyjąć tymczasowe środki ochronne, pod warunkiem że konsultacje zostaną podjęte niezwłocznie po przyjęciu tych środków.
4. Jeśli w wyniku konsultacji przewidzianych w ust. 1 lub 3 Strony nie dojdą do porozumienia w terminie trzech miesięcy, Strona, która wnioskuje o konsultacje lub przyjęła środki przewidziane w ust. 3, może przyjąć właściwe środki ochronne, mogące zakładać częściowe lub całkowite zawieszenie postanowień niniejszego załącznika.

*Artykuł 6***Grupa Robocza do spraw Owoców i Warzyw**

1. Grupa Robocza do spraw Owoców i Warzyw, utworzona na mocy art. 6 ust. 7 Umowy, bada wszystkie sprawy odnoszące się do niniejszego załącznika i jego wprowadzania w życie. Dokonuje ona okresowej oceny wewnętrznych przepisów ustawowych i wykonawczych Stron w obszarach objętych niniejszym załącznikiem.
2. Grupa Robocza do spraw Owoców i Warzyw przedkłada Komitetowi propozycje w celu ich przyjęcia i uaktualnienia dodatków do niniejszego załącznika.

---

*Dodatek 1***Szwajcarskie organy kontrolne upoważnione do wydawania świadectw zgodności przewidzianych w art. 3 załącznika 10**

Qualiservice
Boite postale 7960
CH-3001 Berne

Dodatek 2

1. Händler / Opérateur		Bescheinigung der Konformität mit den Vermarktungsnormen der Europäischen Union für Obst und Gemüse Certificat de conformité avec les normes de commercialisation de l'Union Européenne applicables aux fruits et légumes Nur für die Kontrollstellen bestimmt Le présent certificat est destiné exclusivement aux organismes de contrôle		№	
2. Auf der Verpackung angegebener Packbetrieb (wenn es sich nicht um den Händler handelt) Emballleur identifié sur emballage (si différent de l'opérateur)		3. Kontrollstelle / Organisme de contrôle Qualiservice GmbH Postfach 7960 3001 Bern			
		4. Kontrollort / Ursprungsland (¹) Lieu du contrôle/pays d'origine (¹)			
6. Kennzeichen des Transportmittels / Identification du moyen de transport				7. ☐ Intern / Interne ☐ Einfuhr / Import ☐ Ausfuhr / Export	
8. Verpackung (Anzahl und Art) Nombre et type d'emballages	9. Art des Erzeugnisses (Sorte, falls in der Norm vorgesehen) Nature du produit (variété si la norme le prévoit)	10. Güteklasse Catégorie de qualité	11. Gesamtgewicht brutto/ netto in kg (²) Poids total en kg brut / net (²)		
12. Die vorgenannte Kontrollstelle bescheinigt auf der Grundlage einer Stichprobenuntersuchung, dass die oben bezeichneten Waren zum Zeitpunkt der Kontrolle den geltenden Vermarktungsnormen der Europäischen Union entsprechen. L'organisme de contrôle susmentionné certifie sur la base d'un examen par sondage que la marchandise indiquée ci-dessus correspondait, au moment du contrôle, aux normes de commercialisation de l'Union Européenne en vigueur.					
Vorgesehenes Zollamt: Eingang/ Ausgang (²) / Bureau de douane prévu: entrée / sortie (²)		Stempel der Kontrollstelle Cachet du service de contrôle			
Gültigkeitsdauer / Durée de validité: ..... Tage / Jours		Ort und Datum der Ausstellung / Lieu et date de délivrance			
Kontrollleur (Name in Druckbuchstaben) Contrôleur: (nom en majuscules)		Unterschrift Signature		Unterschrift des Händlers Signature de l'opérateur	
13. Bemerkungen / observations:					
Kontrollzeit / Heures de contrôle von ..... bis ..... de ..... h à ..... h km					
Exemplar für: Weiss (Original): Empfänger Exemplaire pour: Blanc (original): destinataire		Rosa: Verladler Rose: expéditeur		Gelb: Qualiservice Jaune: Qualiservice	
				Grün: Kontrollleur Vert: contrôleur	
				 S SCHWEIZERISCHER INSPEKTIONSDIENST I SERVICE SUISSE D'INSPECTION S SERVIZIO SVIZZERO D'ISPEZIONE S SWISS INSPECTION SERVICE SIS 039	

(¹) Bei Wiederausfuhr des Erzeugnisses ist sein Ursprung in Feld 9 anzugeben / Lorsque le produit est réexporté, mentionner son origine dans la case 9

(²) Nicht zutreffendes streichen / Biffer la mention inutile

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL